

Στολή: οι μεν και οι δε...v

Σε δύο στρατόπεδα χώρισε το μαθητόκοσμο του σχολείου μας το θέμα της στολής. Οι μεν υπέρμαχοι της στολής και οι δε(v): αυτοί που διαφωνούν με τη στολή και εισηγούνται να καθιερωθεί στα γυμνάσια το τζινάκι με τη λογική ότι "δεν είναι τα ράσα" που κάνουν το... μαθητή! Ερευνήσαμε το θέμα και σας παρουσιάζουμε τα επιχειρήματα των μεν και των δε(v).

Στη σελίδα 3

Στο σχολικό περιθώριο...

Η πιο επικίνδυνη μειονότητα είναι οι ρατσιστές.

Καταδικασμένα στην απόρριψη και την αδιαφορία των πολλών τόσο τα παιδιά με ειδικές ικανότητες όσο και τα παιδιά μεταναστών. Είναι μόνα, κατάμονα, βιώνουν καθημερινά τη μοναξιά στο πολυάνθρωπο σχολικό περιβάλλον. Πόσο εύκολα αποδεχόμαστε τη διαφορετικότη-

τα; Πόσο μακρύς είναι ο δρόμος της κατανόησης και της αποδοχής; Το σίγουρο είναι ότι στη σκληρή σχολική καθημερινότητα κάποια παιδιά κατάφεραν, όχι μόνο να «επιβιώσουν», αλλά και να αριστεύουν σε ήθος και επίδοση...

Στις σελίδες 5 και 7

Schooligans ή μπούληδες;

Schooligans είναι οι χούλιγκανς των σχολείων και μπούληδες οι μαθητές - τρομοκράτες! Ψάξαμε το θέμα και σας ενημερώνουμε για τη νέα σχολική ορολογία.

Στη σελίδα 4

Ο Αρχιεπίσκοπος τα ψάλλει στην Κυβέρνηση

Από του βήματος της Εν Πλω ο Αρχιεπίσκοπος Νέας Ιουστινιανής και πάσης Κύπρου, με παρηρησία και σθένος, κρίνει και επικρίνει τα κακώς κείμενα. Ξεκαθαρίζει προς πάσα κατεύθυνση ότι η παιδεία μας, είτε το θέλουν είτε όχι, είναι ελληνοχριστιανική και κανείς δεν μπορεί να αλλάξει αυτήν την ιστορική πορεία. Καταγγέλλει ότι το Υπ. Παιδείας προσπαθεί να περάσει τη γραμμή ότι δεν είμαστε Έλληνες αλλά ελληνόφωνοι Κύπριοι.

Στην εφ' όλης της ύλης συνέντευξή του δηλώνει ότι και η Εκκλησία έχει φωνή, και όσο και να μην αρέσουν οι απόψεις της, θα τις καταθέτει και θα γίνονται σεβαστές.

Στη σελίδα 6

Ταμειευτήριο ανάγης

Η ζωή είναι σαν ένα ταμειευτήριο στο οποίο καταθέτουμε τις πράξεις αγάπης που κάνουμε. Αυτό το λογαριασμό θα πάρουμε μαζί μας, λέει ο Γιώργος Πενηνταξέ, ο φύλακας άγγελος των παιδιών με καρκίνο.

Στη σελίδα 9

Τέλος στην παραπαιδεία

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση θα είναι η αρχή του τέλους της παραπαιδείας. Τα κατ' οίκον ιδιαίτερα θα είναι εντελώς αχρείαστα, διαβεβαιώνει ο Γιώργος Τσιάκαλος και δηλώνει στην Εν Πλω ότι η μεταρρύθμιση θα πετύχει!

Στη σελίδα 10

Βαλάντω Τρύφωνος: Η συνταγή της επιτυχίας της

Το κορίτσι που μάγεψε με την αγγελική φωνή και το χαμόγελό της, αποκαλύπτει στην Εν Πλω τη συνταγή επιτυχίας της. Η Βαλάντω δεν καβάλησε το καλάμι, παραμένει το σεμνό κορίτσι του Greek Idol.

Στη σελίδα 14

Σημείωμα Συντακτικής Ομάδας Άρωμα δημοσιογραφίας

Τριών χρόνων έγινε η Εν Πλω εφημερίδα του Γυμνασίου Μακεδονίτισσας. Πρωτάκια το 2008 κάποια από τα μέλη της Συντακτικής μας Επιτροπής, δειλά-δειλά αποτολμούσαν τότε τα πρώτα δημοσιογραφικά τους βήματα. Κατέθεσαν τις εισηγήσεις τους, πρότειναν θέματα, έγραψαν χωρίς φόβο και με πολύ πάθος, τις απόψεις τους, αποκάλυψαν κακώς κείμενα που θα πρέπει να αλλάξουν και «οπλισμένοι» με φωτογραφικές και κασετόφωνα, σαν μεγάλοι δημοσιογράφοι ανέκριναν γνωστές προσωπικότητες του νησιού. Τριταίοι φέτος, μετά από τρία χρόνια πλούσιας δημοσιογραφικής εμπειρίας, αισθάνονται τη χαρά και την πληρότητα που τους πρόσφερε το Εν Πλω ταξίδι τους. Η συντακτική μας ομάδα μπολιάστηκε φέτος με νέα μέλη που θα αποτελέσουν τη μαγιά για τις επόμενες εκδόσεις μας. Στο τεύχος που κρατάτε στα χέρια σας, παιδιά μεταναστών μιλούν για την απομόνωση στην οποία έχουν καταδικαστεί. Θα διαβάσετε επίσης τι λένε οι μαθητές για τη στολή και το μέλλον της, θα ακούσετε τη δυνατή φωνή της Εκκλησίας, θα μάθετε για την ηλεκτρονική τρομοκρατία και τους schooligans, για τα "ελλείμματα" καθαριότητας στο σχολικό περιβάλλον, θα ενημερωθείτε από πρώτο χέρι για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, θα αισθανθείτε την απογοήτευση των μαθητών για τον καταιγισμό διαγωνισμάτων, θα αισθανθείτε περήφανοι για τα επιτεύγματα του σχολείου στον αθλητισμό και βέβαια θα χαμογελάσετε με μαργαριτάρια δικής μας παραγωγής. Καλά διαβάσματα!

ΕΝ ΠΛΩ

ΤΕΤΡΑΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΤΙΣΣΑΣ

Υπεύθυνος - Ιδιοκτήτης:
Ζωή Μαυρογένους - Καρνάρου
Υπεύθυνη Ύλη:
Αγάθη Βασιλείου, Β.Δ.
Υπεύθυνες Έκδοσης:
Ιωάννα Πισσαρίδου Λάζου
Μαρία Σφέτσου
Ελισάβετ Κίκα

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Νικόλ Χαραλάμπους, Γ2
Χάρις Χριστοδούλου, Γ2
Παντελίτσα Λεωνίδου, Γ3
Παναγιώτα Σοφοκλέους, Γ4
Χρήστος Τσεκουρώνας, Γ4
Ελένη Γεωργίου, Γ6
Χρίστος Κίτσιος, Γ6
Κωνσταντίνος Γιαλλούριδης, Β1
Χρυσάνα Χρυσάνθου, Β1
Αφροδίτη Γρηγορίου, Β3
Έλενα Χατζηχαραλάμπους, Β7
Άντρεα Παναγιώτου, Α1
Έλενα Παχουλίδου, Α3

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Μαθητές της συντακτικής και συγγραφικής ομάδας

Ουκ εν τω πολλώ διαβάσματι το ευ Περί τετραμήνων ολίγα

Με τα τετράμηνα είναι πολύ εύκολο να μην περάσει κάποιος τη χρονιά!

Τα τετράμηνα έφεραν τα πάνω κάτω στην εκπαίδευση! Περιμέναμε κι εμείς οι ταλαίπωροι μαθητές ότι, αφού έφυγε από τη μέση ένα τρίμηνο με τις εξεταστικές του, την αξιολόγηση και τους βαθμούς του, τα διαγωνίσματα θα μειώνονταν! Αλί και τρισαλί μας όμως, ένα κεφάλι της Λερναίας Ύδρας κόπηκε, δέκα ξεφύτρωσαν! Πολλαπλασιάστηκαν τα άτιμα, λες και τους έβαλες λίπασμα! Επειδή δόθηκαν άνωθεν οδηγίες να μειωθούν τα προειδοποιημένα διαγωνίσματα (το υπουργείο εισηγείται στον καθηγητή να κάνει ένα προειδοποιημένο κάθε τετράμηνο), ο κάθε καθηγητής μας ρίχνει απρόοπτα με τη σέσουλα για κάθε σημαντική ενότητα που κάνουμε (έλα όμως που για κάποιους καθηγητές όλα τα μαθήματα και όλες οι ενότητες είναι σημαντικές!

Αντιλαμβάνεστε ότι μιλάμε για καταιγισμό διαγωνισμάτων!). Κι εμείς δηλαδή τι πρέπει να κάνουμε, όταν έχουμε ένα προειδοποιημένο διαγώνισμα την επομένη στο σχολείο, ιδιαίτερα ως αργά το απόγευμα και ένα κάρο μαθήματα με τις ασκήσεις τους για την επόμενη μέρα; (και να μην αναφερθώ στα διαγωνίσματα και τα μαθήματα των ιδιαιτέρων μας, που κι εκείνα θέλουν διάβασμα!). Τι να πρωτοδιαβάσουμε οι έρμιοι; Ένα μυαλό το έχουμε και δυστυχώς είμαστε πολύ αμαρτωλοί, για να γίνουν θαύματα, καμιά επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος, ας πούμε, να πάμε αδιάβαστοι και να γράψουμε άριστα! Πού τέτοια τύχη! Άσε και το άλλο! Με τα τετράμηνα είναι πολύ εύκολο να μην περάσει κάποιος τη χρονιά! Ένα Ε να πάρεις, πρέπει να λιώσεις

το επόμενο τετράμηνο! Όπως καταλαβαίνετε και οι ευκαιρίες να καλύτερέψεις τον βαθμό σου είναι δύο και όχι τρεις, όπως με τα αλησμόνητα τρίμηνα! Και, ρε παιδί μου, είμαστε έφηβοι!! Για όσους το ξεχνούνε, αυτή είναι η ηλικία που θα κάνουμε και τη βλακεία μας, που και έξω θα βγούμε, και στα παρτάκια μας θα πάμε! Καλό το διάβασμα αλλά ως ένα σημείο! Να μην καταρρεύσουμε κιόλας, να μην αρρωστήσουμε! Να μην πάθουμε υπερκόπωση! Μέτρον άριστον που λέει και η αρχαία σοφία! Αν η αλλαγή έγινε, για να μας βοηθήσουν, ευχαριστούμε αλλά μια χαρούλα ήμασταν πριν, αβοήθητοι!

Αλίκη Μπάρδη, Β'5
Νικόλ Λάτσια, Γ'3

Διαγώνισμα είναι θα περάσει!!

«Λέω την άλλη εβδομάδα να κάνουμε ένα μικρό διαγωνισμάκι», «Θα κάνουμε μια μικρή ασκησούλα στο επόμενο μάθημα.» «Κλείστε τα βιβλία σας και βγάλτε μια κόλλα χαρτί.» Όπως και να το θέσουν οι καθηγητές, όσο και να το ωραιοποιήσουν, δεν αλλάζει! ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ! Όποιος μαθητής και να κοιμάται εκείνη τη στιγμή, ξυπνάει αμέσως και ζει έναν εφιάλητη! Καταλαβαίνει πως γι' αυτόν και πάλι χτυπά η καμπάνα. Διάβασμα ως το ξημέρωμα, ύλη από 'δω ως τον Άρη, εκατομμύρια λεπτομέρειες και SOS που πρέπει να θυμάσαι. Αν πας να παραπονεθείς, άδικος κόπος. Οι διαμαρτυρίες κομμένες, το διαγώνισμα θα γίνει, θες δε θες! Είναι ζωή αυτή;

Και εκεί που λες ένα διαγώνισμα είναι, θα περάσει, τσουπ, να σου και πέφτουν βροχή τα διαγωνίσματα! Τέλεια! Πάει και το Σαββα-

τοκύριακο. Σαν να μην έφτανε αυτό, όποιος καθηγητής δεν πρόλαβε να δηλώσει προειδοποιημένο, σου κάνει απρόοπτο, αυτός ησυχάζει και εσύ προσεύχεσαι σ' ένα θαύμα, να απαντηθεί ως δια μαγεϊάς το φυλλάδιο. Πρώ-

τη ερώτηση εύκολη και αμέσως απαντημένη. Όμως η δεύτερη; «Πότε το διάβασα εγώ αυτό;» Καθώς προσπαθείς να βρεις την απάντηση, όλα στο μυαλό σου μπερδεύονται και γίνονται μια ωραία χωριάτικη σαλάτα. Βλέπεις γύρω σου, ζητώντας ένα χέρι βοήθειας από τους συμμαθητές σου αλλά μάταια. Και αυτοί ομοιοπαθείς, με τις ίδιες ανησυχίες... Όταν μετά από μέρες το παίρνεις πίσω, διορθωμένο αυτή τη φορά, είναι ολοκόκκινο και στη θέση του βαθμού, η σημειολογία του ΠΡΟΠΟ: 1,2, X. Πώς το δείχνεις στους γονείς σου; Ένας θεός ξέρει!

Το μόνο που μας παρηγορεί είναι ένα ήσυχο καλοκαίρι μακριά από διάβασμα και βιβλία. Υπομονή! 82 κι απόψε!

Παναγιώτα Σοφοκλέους, Γ'4

Η μάχη της στολής

Οι μεν και οι δε...ν!

Η στολή θα εμποδίσει τα σχολεία να γίνουν πασαρέλες μόδας και επίδειξης!

Σε δύο στρατόπεδα χώρισε το μαθητόκοσμο του σχολείου μας το θέμα της στολής. Οι μεν και οι ...δεν. Ερευνήσαμε το θέμα και σας παρουσιάζουμε τα εκατέρωθεν επιχειρήματα. Λοιπόν έχουμε και λέμε: Οι μεν, με σημαioφόρους τις "παραδοσιακές δυνάμεις", δηλαδή την εκκλησία και μια μερίδα γονιών και καθηγητών παραμένουν πιστοί στις αρχές με τις οποίες μεγάλωσαν και τις κρίνουν ως δοκιμασμένες, τάσσονται υπέρ της πειθαρχίας. Πιστεύουν με άλλα λόγια ότι η ομοιόμορφη στολή μαθαίνει το μαθητή, σιγά-σιγά να υπακούει ενσυνείδητα σε νόμους και κανονισμούς. Όσο κι αν ακούγεται υπερβολικό, η ομοιόμορφη στολή, το περιποιημένο μαλλί, η αποφυγή περιττών κοσμημάτων προάγει τη δωρική απλότητα και τη δημιουργία ευνομούμενης κοινωνίας. Φυσικά, δεν επιδιώκουν να καταστούν οι μαθητές ούτε κουρδιστά στρατιωτάκια ούτε Καρυάτιδες!

Οι υπέρμαχοι της στολής πιστεύουν ότι η ομοιόμορφη καταργεί τις κοινωνικές και οικονομικές αντιθέσεις στη σχολική κοινότητα οι οποίες κάνουν τους λιγότερο εύπορους μαθητές να αισθάνονται μειονεκτικά. Τέλος, πιστεύουν ότι η στολή θα εμποδίσει τους μαθη-

Ρεπορτάζ: Ανδρέας Παχουλίδης, Γ'1

τές από τον καταναλωτισμό και από το να μετατραπούν τα σχολεία σε πασαρέλα μόδας και επίδειξης.

Φυσικά το κυπριακό δαιμόνιο του glamorous fashionista(!), που χαρακτηρίζει αρκετούς μαθητές και γονιούς κατάφερε να βάλει γκόλ στην άμυνα της παραδοσιακής σχολής: βλέπουμε λοιπόν μαθητές με καθ'όλα προβλεπόμενη στολή, που περιλαμβάνει όμως ένα άσπρο, μαύρο ή γκριζό φανελάκι Lacoste (... της φτωχολογιάς!), γκριζό παντελόνι ή φόρμες errea (που πρόαγουν φυσικά την εξάλειψη των ανισοτήτων!) και κοινά - λιτά υποδήματα Converse (επίσης του λαουτζίκου...!). Όσο για τη νέα μόδα, (τα κατώμεσα παντελόνια και τα πολύχρωμα κορδόνια) συμφωνούν

απόλυτα με τους αυστηρότατους (!) κανονισμούς των κυπριακών σχολείων.

Η δεύτερη Σχολή αντιμετώπισης της στολής είναι αυτή που αυτοπαρουσιάζεται ως μοντέρνα, υποστηρίζοντας ότι τις όποιες κοινωνικές και οικονομικές ανισότητες, οι μαθητές θα τις βιώσουν αργά ή γρήγορα στην κοινωνία. Γιατί λοιπόν να τους καταπιέζουμε τόσα χρόνια με τη στολή; Επιπλέον, οι ίδιοι υποστηρίζουν τη μοναδικότητα του κάθε ατόμου (και φυσικά τη μοναδικότητα του κανακάρη ή της ομορφοκόρης τους...). Απεχθάνονται κάθε έννοια ομοιομορφίας που τους θυμίζει στρατιωτική πειθαρχία. Η εμφάνιση λένε, δεν έχει καμία σχέση με τη γνώση ή το χαρακτήρα. Λες και το μαλλί, το μούσι ή το παντε-

λόνι και η φανέλα κάνουν το μαθητή, λες και κάνουν τον άνθρωπο! "Δεν είναι τα ράσα", λένε, " που κάνουν τον παπά".

Είναι στη φύση του μαθητή να μη θέλει ομοιομορφία. Όμως η στολή υποσυνείδητα, επιτυγχάνει τη συνήθεια στην τήρηση των κανονισμών και νόμων. Αυτή είναι και η άποψη της Διευθύντριας του σχολείου μας, κ. Ζωής Μαυρογένους. Είναι τυχαίο, διερωτάται, που τα καλύτερα σχολεία, ιδιωτικά και δημόσια, στην Κύπρο και το εξωτερικό έχουν στολή; Και μάλιστα την τηρούν σχολαστικά και με περηφάνεια; Ακριβώς αυτό είναι ένα επιπλέον πλεονέκτημα της στολής: τονίζει στο μαθητή ότι ανήκει σ' ένα σύνολο, μια ομάδα. Η ομαδικότητα υπερτερεί της ατομικότητας. Το εμείς νικά το εγώ! Μήπως είναι κάτι που λείπει από εμάς τους σημερινούς νέους της Κύπρου;

Ο άνθρωπος από τη φύση του επιζητεί τη διαφορετικότητα. Σήμερα που η στολή είναι το γκριζό παντελόνι, πολλοί ζητούν το τζιν. Υποθέστε πως αύριο, το αγαπημένο και λατρευτό Υπουργείο, εγκρίνει το τζιν, συγκεκριμένου όμως χρώματος. Εμείς, τα σύγχρονα Κυπριοπούλα, άξιοι απόγονοι ενός τόσο ένδοξου παρελθόντος, είμαστε σίγουροι ότι θα πειθαρχήσουμε ή μήπως το ανήσυχο και επαναστατικό μας πνεύμα (!), θα μας οδηγήσει να ζητούμε επίμονα άδεια για μαύρα ή ξεβαμμένα τζιν, σχισμένα στο γόνατο (και ελπίζω μόνο εκεί!), κατώμεσα - πανώμεσα κ.τ.λ; Με λίγα λόγια, ο καβγάς για το τζιν είναι επουσιώδης. Θα έπρεπε να έρθει δεύτερος. Πρώτα πρέπει να αποφασίσουμε και να διαπραγματευτούμε, χωρίς φωνές, απειλές και τιμωρίες, αν θέλουμε ή όχι στολή και αν ναι, κατά πόσο θα είμαστε διατεθειμένοι σαν μαθητές να πειθαρχήσουμε και να σεβαστούμε την απόφαση αυτή...

Το ξύλο βγήκε απ' τα... θρανία

Πολυτέλεια ήταν παλιότερα η φοίτηση στο σχολείο! Μόνο οι πλούσιοι είχαν την ευκαιρία να μορφωθούν. Ο κοσμάκης, οι φτωχές κοπέλες βοηθούσαν την οικογένειά τους στα χωράφια. Αν ένας φτωχός αποφάσιζε να στείλει το παιδί του σχολείο, θα έπρεπε να θυσιάσει ό,τι είχε και δεν είχε!" Κι αν μια οικογένεια αποφάσιζε να σφίξει το ζωνάρι και να σπουδάσει τουλάχιστον ένα από τα παιδιά της, αυτό θα ήταν ασφαλώς το αγόρι. Γιατί τα κορίτσια ήταν, για δεκαετίες πολλές, άτομα ενός κατώτερου Θεού. Γι' αυτές ένα ήταν το ζητούμενο να βρουν ένα καλό παλικάρι, να παντρευτούν και να κάνουν οικογένεια. Η μόρφωση μόνο μεπαλάδες μπο-

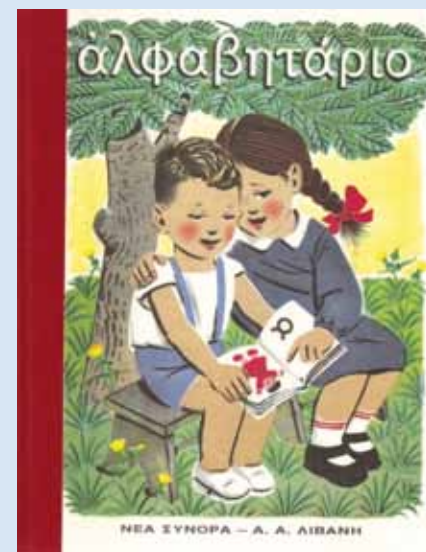

ρούσε να προκαλέσει. Έτσι, για να μπειτε στο κλίμα, στην πρώτη Ελληνίδα φοιτήτρια τόσο οι συμφοιτητές όσο και οι καθηγητές της της επεφύλαξαν αξέχαστη υποδοχή! Την προσέβαλαν φωνάζοντας ρυθμικά «Σκούπα και φαράσι! ...Στην κουζίνα, στην κουζίνα!» Ενώ στις παραδόσεις, για να παρακολουθήσει μαθήματα συνοδεύταν από τον πατέρα της! Ένα χρόνο αργότερα μια νεαρή Ελληνίδα αυτοκτόνησε, γιατί το Πανεπιστήμιο της αρνήθηκε την εγγραφή. Με άλλα λόγια οι γυναίκες ήταν καταδικασμένες στη σκλαβιά του φύλου τους!

Τις αλήστου μνήμης εποχές τα σχολεία ήταν χωρισμένα σε σχολεία Αρρένων και Θηλέων. Οι δάσκαλοι και οι καθηγητές της ήταν άτε-

γκτοι, αγέλαστοι, πολύ αυστηροί, δε σήκωναν μύγα στο σπαθί τους. Χρησιμοποιούσαν βέργα και χάρακα, και, όταν κάποιος μαθητής τολμούσε να πάει αδιάβαστος στο μάθημα, τον έκαναν του αλατιού. Ακόμη υπήρχαν και παιδονόμοι που παρακολουθούσαν κάθε κίνηση των μαθητών όχι μόνο μέσα αλλά και έξω από το σχολείο. Είχαν το δικαίωμα να επιβάλλουν σκληρές τιμωρίες και να ρίχνουν χοντρό ξύλο με τη λογική ότι το ξύλο βγήκε από τον Παράδεισο και ως εκ τούτου ήταν υπερευλογημένο!

Και η εμφάνιση των μαθητών τότε ήταν διαφορετική! Τα αγόρια έπρεπε να φοράνε σακάκι, πουλόβερ μπλε και υφασμάτινο παντελόνι, να έχουν κοντό μαλλί, γερμανικό νούμερο και να φορούν πηλήκιο επί της κεφαλής. Τα κορίτσια φορούσαν φούστες ή ποδιές μέχρι το γόνατο και

ακόμα πιο κάτω! Σε αυτές τις τόσο διαφορετικές από τη δική μας εποχές, που θυμίζουν κινηματογραφική ταινία, μας ταξίδεψε η επίσκεψή μας στο Παγκύπριο Γυμνάσιο. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι σήμερα το σχολείο είναι πιο δημοκρατικό κι ανθρώπινο και καμιά σχέση δεν έχει με την εποχή του μαυροπίνακα και του χάρακα!

Παναγιώτα Σοφοκλέους, Γ'4

Στο σχολικό περιθώριο

Η πιο επικίνδυνη μειονότητα είναι οι ρατσιστές.

Μετά τα επεισόδια της ντροπής ανάμεσα σε Ελληνοκύπριους και Άραβες μαθητές στη Λάρνακα, που θυμίζουν λίγο τους τραμπουκισμούς των γηπέδων, είπαμε να ασχοληθούμε με το διαχρονικό πρόβλημα του ρατσισμού. Είπαμε να δώσουμε βήμα, να ακούσουμε τη φωνή συμμαθητών μας που ήρθαν στην πατρίδα μας με το όνειρο μιας καλύτερης ζωής και κάποιες φορές, αντί να τους βοηθήσουμε, τους απομονώνουμε, τους περιθωριοποιούμε και τους δείχνουμε το πιο σκληρό μας πρόσωπο. Τα λόγια τους μας συγκλονίζουν. Κάποια παιδιά μας αποκαλύπτουν ότι βιώνουν το ρατσισμό.

Ένα κορίτσι μας εκμυστηρεύεται:

«Ήρθα από την Ουκρανία πριν από πέντε μήνες» μας είπε η Ζ. Το νησί της αρέσει πολύ. Την ενθουσιάζουν τα εσπεριδοειδή και η καθαρή καταγάλανη θάλασσα της Κύπρου. Έμαθε να μιλά πολύ καλά Ελληνικά, να γράφει και να διαβάζει μέσα σε λίγους μήνες. Το μόνο που δεν κατάφερε είναι να κάνει φίλους στο σχολείο. Στα διαλείμματα μένει μόνη μέσα στην τάξη της. Κανείς δεν ενδιαφέρεται να την κάνει παρέα και κάποιιοι την κοροϊδεύουν. «Το βλέπω, το νιώθω ότι δε με θέλουν», μας είπε και τα μεγάλα καστανά μάτια της βούρκωσαν. Πριν να έρθει στην Κύπρο, είχε μάθει ότι θα την αντιμετώπιζαν με καχυποψία, προκατάληψη και ρατσισμό. «Στη χώρα μου τα πράγματα δεν είναι έτσι. Στα δημόσια σχολεία τα παιδιά των μεταναστών τα βοηθάνε να προσαρμοστούν και τα ενισχύουν στα μαθήματα. Έχω μιλήσει και με άλλα παιδάκια μεταναστών» μας είπε «και είναι κι αυτά φοβισμένα, πληγωμένα και πολύ μόνα. Ίσως κάποια παιδιά ζηλεύουν, επειδή οι καθηγητές ασχολούνται λίγο περισσότερο μαζί μας».

Υπάρχει ρατσισμός στην Κύπρο

Υπάρχει ρατσισμός στην Κύπρο αλλά ευτυχώς δεν τον έχω βιώσει και αισθάνομαι πολύ τυχερή γι' αυτό, μας είπε η Μ. «Ήρθα στην Κύπρο σε πολύ μικρή ηλικία. Έχω πολύ καλές σχέσεις με τους συμμαθητές μου, αν και μας

Ρεπορτάζ: Χαρά Χάμπα, Γ'2
Χάρις Χριστοδούλου, Γ'2

χωρίζουν τόσα πολλά. Δεν έχουμε βιώσει ποτέ το ρατσισμό εγώ και η οικογένειά μου, αλλά σίγουρα υπάρχει ρατσισμός. Το χρώμα μου δεν ξεχωρίζει από το δικό σας και μπορώ να πω πως μοιάζω περισσότερο με Κύπρια παρά με Αμερικανή. Οι Κύπριοι δεν έχουνε και τόσο μεγάλο πρόβλημα με τους Αμερικανούς όσο με άλλους λαούς, πιστεύοντας ότι οι άνθρωποι αυτής της υπερδύναμης, παρά τα μεγάλα προβλήματα που προκαλεί σε ολόκληρο τον κόσμο, δεν είναι στην ίδια μοίρα και στην ίδια θέση με κάποιους άλλους λαούς.

Δε βάζουν το δικό μου λαό χωρίς να θέλω να φανώ ότι ασκώ κοινωνικό ρατσισμό-στον ίδιο παρανομαστή με το λαό παραδείγματος χάριν του Πακιστάν...»

Ρατσιστικός πόλεμος

«Ο πατέρας μου ταξιδεύει συνεχώς εξαιτίας της δουλειάς του και έτσι αναγκάζομαστε όλοι να μεταναστεύουμε συνεχώς. Είναι δύσκολο για μένα να κάνω καινούριες φίλιες, αφού από τη φύση μου είμαι ντροπαλός. Στο σχολείο κάποια παιδιά είναι πολύ εχθρικά απέναντι μου και με ενοχλούν, αφού πιστεύουν πως είμαι ένας «βρομιάρης μαύρος». Τις πρώτες μέρες αυτό με έπαιρνε από κάτω και στενοχωριόμουν.

Τώρα όμως δε με ενδιαφέρει πλέον, γιατί έχω βρει μερικά παιδιά που πραγματικά νοιάζονται για μένα! Αυτά ανήκουν στην άλλη κατηγορία παιδιών: αυτά που δεν ενδιαφέρονται για την καταγωγή, αλλά για

την καρδιά των ανθρώπων! Με αυτά τα παιδιά κάνω τώρα παρέα και είμαι πολύ χαρούμενος...» δήλωσε στην Εν Πλω ο Μ. Μήπως εμείς τα παιδιά θα πρέπει να παραδώσουμε αντιρατσιστικά μαθήματα στους μεγάλους; Άλλωστε αυτά που μας ενώνουν είναι πολύ περισσότερα από κείνα που μας χωρίζουν! Ας μην αφήσουμε το φόβο και την ανασφάλεια να δηλητηριάζουν την αγνότητα της νεανικής ψυχής! Ας έχουμε πάντα κατά του πως η πιο επικίνδυνη μειονότητα είναι οι ρατσιστές!

Και η τραγική ειρωνεία: τα παιδιά των μεταναστών νιώθουν ξένα στον τόπο που τους φιλοξενεί, κι όταν επιστρέψουν, θα αισθάνονται ξένοι στην ίδια τους την πατρίδα!

Παιδιά θύματα άγριας εκμετάλλευσης

Εκατομμύρια παιδιά γεννιούνται κάθε χρόνο καταδικασμένα να ζήσουν σε συνθήκες εξαθλίωσης, χωρίς κανένα δικαίωμα ικανοποίησης βασικών ανθρώπινων αναγκών, όπως είναι η διατροφή, η περίθαλψη και η παιδεία. Οι αριθμοί μας τρομάζουν και μας στοιχειώνουν...

Για 100 εκατομμύρια παιδιά στον κόσμο, κάθε μέρα δε χτυπά το κουδούνι του σχολείου, γιατί απλά δεν πηγαίνουν σχολείο, αφού είναι αναγκασμένα να δουλεύουν. Οι μεγαλύτεροι αριθμοί εργαζόμενων παιδιών καταγράφονται στην Ινδονησία 700.000, στη Βραζιλία 559.000 και στο Μπανγκλαντές 300.000.

Το μέλλον για αυτά τα παιδιά διαγράφεται ζοφερό, καθώς βασικά δικαιώματα όπως το δικαίωμα στη μόρφωση και το δικαίωμα στο παιχνίδι είναι άγνωστα για εκείνα. Κάποια δουλεύουν σε θορυβώδη και επικίνδυνα εργοστάσια, άλλα στα χωράφια και άλλα σε σπίτια ως οικιακοί βοηθοί. Κάποια τραυματίζονται σοβαρά ή πεθαίνουν πριν την εφηβεία. Επίσης απασχολούνται με ελάχιστη αμοιβή σε ιδιαίτερα σκληρές και ανθυγιεινές συνθήκες, ενώ πλέον το φαινόμενο δεν περιορίζεται στον Τρίτο Κόσμο αλλά έχει επεκταθεί και στις αναπτυγμένες χώρες.

Ο χειρότερος όμως τρόπος εκμετάλλευσης

των παιδιών είναι η σεξουαλική κακοποίηση. Το φαινόμενο αυτό της παιδοφιλίας έχει πάρει ανησυχητικές διαστάσεις τα τελευταία χρόνια. Μάλιστα, έχουν οργανωθεί κυκλώματα παιδεραστίας. Είναι εξωφρενικό το ότι αθώα παιδάκια γνωρίζουν το ειδικό, το κτηνώδες πρόσωπο διεστραμμένων ανθρώπων και κάποια τέρατα τα εκμεταλλεύονται, για να πλουτίσουν. Τα παιδιά που βιώνουν αυτήν την εμπειρία αποκτούν ανεξίτηλα ψυχολογικά τραύματα. Είναι χρέος των γονιών να μιλήσουν με τα παιδιά τους και να βρουν τρόπους να τα κάνουν πιο προσεκτικά και πιο υποψιασμένα, διότι ο κόσμος μας δεν είναι ούτε όμορφος ούτε ηθικός ούτε αγγελικά πλασμένος!

Σταύρος Κτωρίδης, Α1
Κωνσταντίνος Σωκράτους, Α1

Εκκλησιαστικά πυρά

Ο Αρχιεπίσκοπος εφ' όλης της ύλης

"Το Υπουργείο Παιδείας προσπαθεί να περάσει τη γραμμή ότι δεν είμαστε Έλληνες" καταγγέλλει ο Αρχιεπίσκοπος

Συνέντευξη:
Γιώργος Παναγιώτου, Γ'4
Χρήστος Τσεκουράνας, Γ'4
Παναγιώτα Σοφοκλέους, Γ'4

Τη γραμμή ότι είμαστε Κύπριοι που μιλάμε ελληνικά προσπαθεί μέσω των επιθεωρητών να περάσει το Υπουργείο Παιδείας σε δασκάλους και καθηγητές καταγγέλλει ο Αρχιεπίσκοπος και προσθέτει ότι, είτε το θέλουν είτε όχι, η παιδεία μας είναι ελληνοχριστιανική κι αυτό δεν αλλάζει.

Ο Αρχιεπίσκοπος φιλοξένησε την Εν Πλω στο γραφείο του και μας μίλησε εφ' όλης της ύλης, ξεκινώντας από τα παιδικά του χρόνια.

Ένα τραγικό γεγονός, ο θάνατος του πατέρα του σε ατύχημα στο Μοναστήρι όπου εργαζόταν και η ανέχεια της οικογένειάς του τον οδήγησαν στο Μοναστήρι, για να καταφέρει να φοιτήσει στο Γυμνάσιο. Εκεί η ζωή του άρεσε, έβλεπε ότι υπήρχαν περιθώρια αξιοκρατικής ανέλιξης. Ξεκίνησε από πολύ χαμηλά, από σκουπιδιάρης, πήρε προαγωγή και έγινε τραπεζάρης, μετά καφετζής, αργότερα ο Ηγούμενος έσπασε το πόδι του και δεν κατάφερε να γίνει υπηρέτης του Ηγούμενου, ώστε να μπορεί να τρώει από τη διπλή μερίδα του και το καλύτερο φαγητό του.

Η Εκκλησία ασκεί φιλανθρωπικό έργο το οποίο πολλές φορές δεν είναι ορατό ενώ αντίθετα είναι ορατές οι επιχειρηματικές της δραστηριότητες. Εν όψει και της οικονομικής κρίσης θα μπορούσε η Εκκλησία να βοηθήσει αναξιοπαθούντες συνανθρώπους μας;

Η Εκκλησία επί καθημερινής βάσεως, αθόρυβα, βοηθά συνεχώς. Δεν περνά μέρα που να μην βοηθήσει. Με έναν υπολογισμό που είχα κάνει πριν δύο χρόνια, ξοδεύαμε για βοήθειες γύρω στις €10000 την ημέρα και για να βοηθήσουμε και εκκλησιαστικά ιδρύματα, ενορίες, μοναστήρια, που είχαν ανάγκη τη βοήθεια της Αρχιεπισκοπής. Οι βοήθειες που δίνει στο λαό μόνον η Αρχιεπισκοπή ανέρχονται στα 5 εκατομμύρια το χρόνο. Άλλα τόσα δίνει η Μονή Κύκκου και άλλα τόσα όλες οι άλλες μητροπόλεις, μονές, ενορίες. Δηλαδή η Εκκλησία έχει ένα τεράστιο φιλανθρωπικό έργο το οποίο δεν επιθυμούμε να το διαλαλούμε καθημερινώς. Και σήμερα το πρωί μου έφεραν και υπέγραψα αρκετές επιταγές. Δεν υπάρχει μέρα που να μην δώσει βοήθεια η Εκκλησία. Η Εκκλησία δεν προσφέρει μόνο πνευματική υπηρεσία, δηλαδή δεν ακούγεται μόνο το κήρυγμα της εκκλησίας, αλλά δίνει και υλική βοήθεια προς όλους.

Ο Αρχιεπίσκοπος θεωρεί το εθνικό θέμα ως το μεγαλύτερο πρόβλημα και την Τουρκία ως ένα γείτονα πολύ κακό που δε λογικεύεται, και θέλει να κατακτήσει όχι μόνο ολόκλη-

ρη την πατρίδα μας, αλλά γεωπολιτικά όλη την Ανατολική Μεσόγειο, όλη τη Μέση Ανατολή. Τα βάζει με όσους προσπαθούν να φιμώσουν την Εκκλησία και απαντά σε όσους τον επικρίνουν;

Έχουμε πλουραλιστική δημοκρατία στην Κύπρο, έχουμε ελευθερία λόγου και έκφρασης και μπορούμε να εκφραζόμαστε και να μιλούμε για την πατρίδα μας όπως δικαιούται ο κάθε πολίτης αυτής της δημοκρατίας, δικαιούται και η Εκκλησία και ο Αρχιεπίσκοπος να έχει άποψη πάνω στο εθνικό θέμα και εμείς ευθαρσώς λέμε την άποψή μας και πιστεύω ότι συμβάλλουμε στη σωστή γραμμή για επίλυση του εθνικού μας προβλήματος. Οι ξένοι που έρχονται εδώ, αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων, υπουργοί, πρέσβεις άλλων χωρών και δη πρέσβεις των Ευρωπαϊκών χωρών, τους λέμε ποια είναι η σωστή πορεία διεκδίκησης των δικαιών του λαού μας για να μπορέσει να μείνει σε αυτή τη γη την οποία τη δικαιούται, και δεν μπορούν οι παρεισακτοί που είναι οι έποικοι, που τους έφερε εδώ επίτηδες η Τουρκία για να αλλοιώσει τη δημογραφική σύνθεση του πληθυσμού να παραμείνουν στο νησί μας.

Σήμερα η Εκκλησία διαδραματίζει ουσιαστικό ρόλο σε θέματα παιδείας; Ακούγεται η φωνή της;

Δεν θέλουν οι σημερινοί κυβερνώντες να αναμειγνύεται η Εκκλησία σε θέματα παιδείας. Η παιδεία μας, είτε το θέλουν είτε όχι, είναι ελληνοχριστιανική και δεν μπορούν εύκολα να ξεφύγουν από αυτήν την πορεία. Προσπάθησαν να αλλάξουν τα βιβλία της ιστορίας και εμείς αντιδράσαμε, δεν μπόρεσαν να τα αλλάξουν και να τα κάνουν όπως ήθελαν, στις παραφωνίες που ακούγονται εκάστοτε παίρνουμε πληροφορίες ότι μερικοί επιθεωρητές λένε στους δασκάλους και στους καθηγητές να λένε στα παιδιά ότι είμαστε Κύπριοι και μιλούμε ελληνικά. Δηλαδή, θέλουν να μας πουν ότι δεν είμαστε Έλληνες. Αυτά για εμάς είναι παραφωνίες. Και αντιδρούμε, και στέλλουμε μήνυμα στον Υπουργό και στην Κυβέρνηση ότι κάτι τέτοιο η Εκκλησία ποτέ δε θα ανεχθεί και πάνε σε λανθασμένη κατεύθυνση, γιατί η παιδεία μας επί αιώνες πολλούς ήταν στηριγμένη πάνω στα ελληνοχριστιανικά ιδεώδη και ήταν μια πορεία επιτυχημένη. Είναι δοκιμασμένη. Ενώ αυτά που πάνε να εισαγάγουν σήμερα δεν είναι δοκιμασμένα και δεν πρέπει, χωρίς να δοκιμαστεί κάτι, να θέλουν να το εφαρμόσουν.

Όσο και να λένε ότι δε μας λαμβάνουν υπ' όψιν, πιστεύω ότι μας λαμβάνουν, και, μέχρι τώρα, παρ' όλο που έκαναν αρκε-

τή αλλοίωση, δεν κατάφεραν να αλλάξουν τα πράγματα. Και πιστεύω, ό,τι αλλοίωσαν δε θα παραμείνει αλλά με μια αλλαγή της κυβέρνησης πιστεύω ότι πάλι θα φτάσουμε στη σωστή πορεία, τη δοκιμασμένη, για το καλό των νέων ανθρώπων που πρέπει να πάρουν όλα εκείνα τα σωστά διδάγματα για να γίνουν σωστοί και καταξιωμένοι πολίτες αυτής της δημοκρατίας που ζούμε.

Τα εκκλησιαστικά κείμενα είναι γραμμένα στην αρχαία γλώσσα. Οι μαθητές υποστηρίζουν ότι δεν πολυκαταλαβαίνουν τι λέγεται κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας. Μήπως μια λύση θα ήταν να γίνει μετάφραση;

Τόσο το Ευαγγέλιο όσο και η Λειτουργία σχεδόν είναι κατανοητή. Εκείνο που είναι δύσκολο, δυσνόητο και ακαταλαβίστικο από τους πολλούς είναι η Υμνολογία μας. Δεν τόλμησε η Εκκλησία μέχρι σήμερα να αλλάξει τα δεδομένα που υπάρχουν, γιατί, για να γίνει η αλλαγή στην Υμνολογία πρέπει να δημιουργηθούν ομάδες, τουλάχιστον 3 ομάδες, μία από άριστους Θεολόγους, μία άλλη ομάδα από άριστους Φιλολόγους και μία άλλη ομάδα από άριστους Μουσικούς. Και πρέπει και οι τρεις ομάδες να κάτσουν σε ένα χώρο, να συνεργαστούν ούτως ώστε να γίνει η αλλαγή χωρίς να χάσει η Υμνολογία μας από το άρωμα που υπάρχει. Αν γίνει πρόχειρη αλλαγή, θα χάσουν πλέον οι Ακολουθίες και δε θα είναι ευχαριστημένος ο λαός μας, το εκκλησίασμα. Τολμώ να πω ότι δεν είναι και μεγάλη ανάγκη να καταλαβαίνει κανείς τα λόγια. Έτυχε να μετέχω πολλών Ακολουθιών, Λειτουργιών σε ξένες χώρες, σε σλαβικές, και δεν ξέρω σλαβικά, δεν ξέρω ρώσικα κι όμως μπορούσα θαυμάσια να παρακολουθήσω τις ακολουθίες αυτές.

Εάν φτάσουμε σε εκείνο το επίπεδο να καταφέρουμε να μεταγλωττίσουμε την Υμνολογία μας, θα είναι το άριστο. Κάποτε θα γίνει. Το πότε θα γίνει δεν είμαι εγώ σε θέση να το πω. Και η Εκκλησία πάντοτε είναι συντηρητική, προτού κάνει ένα βήμα, το μελετά πολύ καλά και έπειτα προχωρά για να μην γίνει λάθος και να αδικηθεί ο λαός. Να σας πω ένα παράδειγμα: προτού πεθάνει ο μακαρίτης ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών Χριστόδουλος, που ήταν άνθρωπος προοδευτικός, διέταξε το Ευαγγέλιο να διαβάζεται από το διάκο στον άμβωνα στο πρωτότυπο του και έπειτα να διαβάζεται η μετάφραση. Δεν πέρασαν πολλές Κυριακές και το εκκλησίασμα αντέδρασε και είπε "δε θέλουμε να το διαβάσετε στη νεοελληνική. Καταλαβαίνουμε την αρχαία γλώσσα."

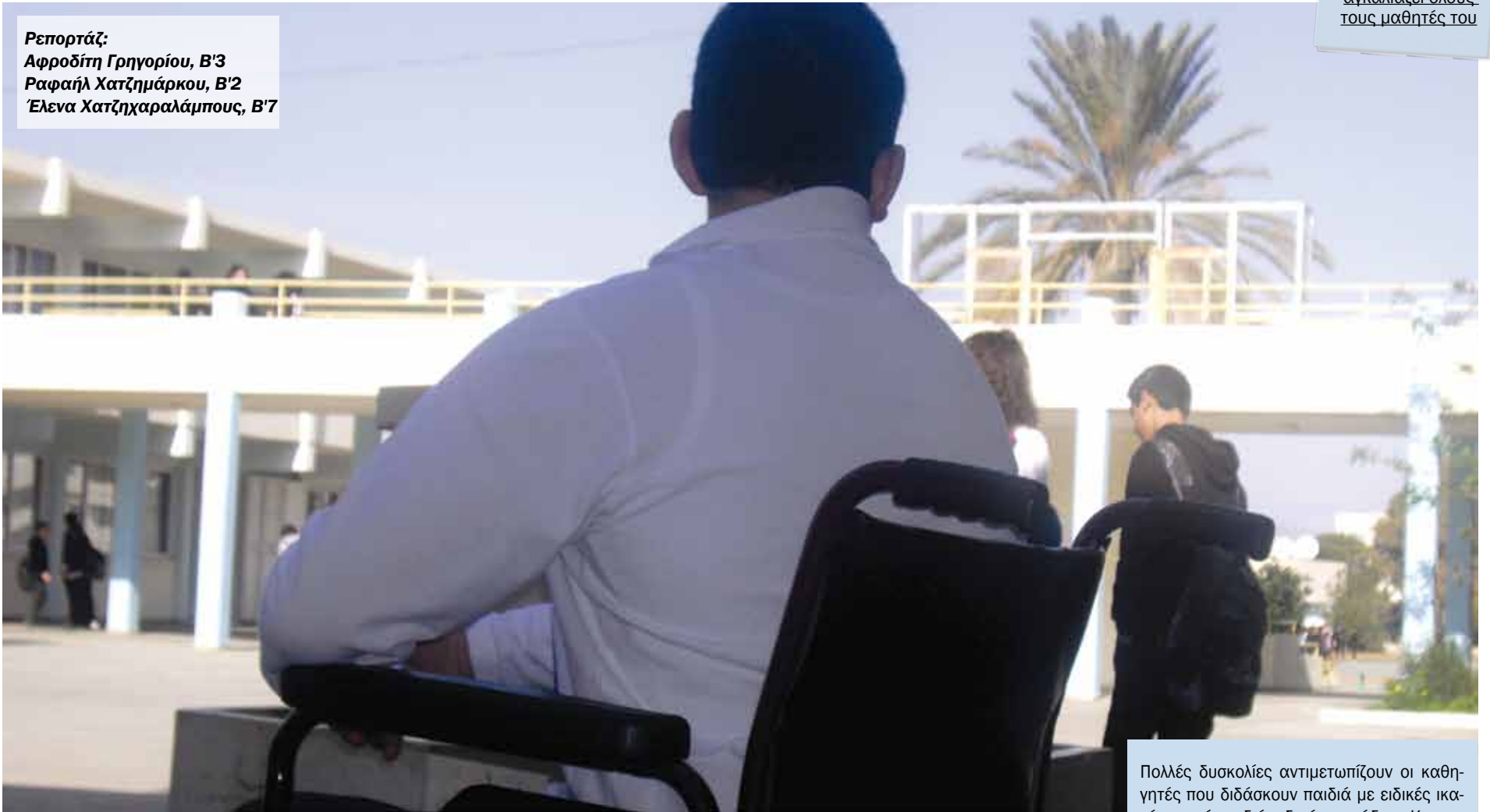

Ευ Ζην

«Η διαφορετικότητα είναι η γοητεία της ζωής»

Το σχολείο πρέπει να γίνει πιο ανθρώπινο και να αγκαλιάζει όλους τους μαθητές του

Ρεπορτάζ:
Αφροδίτη Γρηγορίου, Β'3
Ραφαήλ Χατζημάρκου, Β'2
Έλενα Χατζηχαραλάμπους, Β'7

Την απόρριψη και την αδιαφορία των πολλών αντιμετωπίζουν τα παιδιά που φοιτούν στις ειδικές μονάδες του σχολείου μας. Παρά τις φιλότιμες προσπάθειες της Διεύθυνσης και των καθηγητών, τα παιδιά αυτά δε γίνονται αποδεκτά από την πλειονότητα των μαθητών. Κάποιες φορές μάλιστα δε βγαίνουν από την τάξη τους και δεν κυκλοφορούν άνετα μέσα στους χώρους του σχολείου. Ο κανόνας έχει βέβαια και τις εξαιρέσεις του! Υπάρχουν παιδιά με ειδικές ικανότητες που όχι μόνο έχουν ενταχθεί πλήρως στο σχολικό περιβάλλον αλλά έχουν και ηγετικό ρόλο στο μικρόκοσμο της τάξης τους. Κι αυτό το πέτυχαν με σκληρή δουλειά.

Πόσο εύκολα αποδεχόμαστε τη διαφορετικότητα, πόσο ρατσιστές είμαστε στην καθημερινότητά μας; Στα ερωτήματα αυτά επιχειρήσαμε να δώσουμε απαντήσεις μέσα από το πρόγραμμα «ΕΥ ΖΗΝ» στο οποίο συμμετέχουν σχολεία Μέσης εκπαίδευσης από την Κύπρο και την Ελλάδα. Το θέμα μας: « Η διαφορετικότητα είναι η γοητεία της ζωής». Στόχος του προγράμματος να φτάσουμε στο σημείο όχι απλά να ανεχόμαστε τους άλλους, αλλά να συμπεριφερόμαστε με σεβασμό, να υπερασπιζόμαστε ενεργά την ακεραιότητα της ζωής των άλλων και να αποκτήσουμε την ικανότητα όχι μόνο να δρούμε για τους άλλους, αλλά κυρίως ΜΕ τους άλλους.

Παρακολουθήσαμε διαλέξεις για το ρατσισμό και τη διαφορετικότητα, λάβαμε μέρος σε βιωματικά εργαστήρια και είμαστε έτοιμοι να μοιραστούμε μαζί σας τις εντυπώσεις μας.

«Μιλήσαμε για το πώς οι άνθρωποι χωρίς να το ξέρουν γίνονται ρατσιστές λέγοντας πως το πρόβλημα του ρατσισμού δεν τους ενδιαφέρει.»

Σταύρος Γεωργίου, Β'7

«Τέτοιους είδους εργαστήρια είναι πολύ χρήσιμα, αφού μας κάνουν να συνειδητοποιήσουμε τη σκληρή πραγματικότητα. Επίσης μάθα-

με να δουλεύουμε ομαδικά, να συνεργαζόμαστε και να ανταλλάσσουμε απόψεις με τους συμμαθητές μας!»

Άντρεα Χριστοφή, Β'7

«Μάθαμε πως η διαφορετικότητα δεν είναι κάτι κακό. Κακό είναι να ξεχωρίζουμε τους ανθρώπους από τα χαρακτηριστικά του προσώπου χωρίς να βλέπουμε τα ψυχικά τους χαρίσματα.»

Χριστίνα Αντρονίκου, Β'7

«Ήταν ένα δυνατό μήνυμα κατά του ρατσισμού, απαλλαγθήκαμε από στερεότυπα και προκαταλήψεις. Καταφέραμε να μπούμε και εμείς στη θέση των συνανθρώπων μας και να καταλάβουμε πώς νιώθουν. Ήταν πραγματικά ένα αξέχαστο μάθημα ζωής!!!»

Έλενα Χατζηχαραλάμπους, Β'7

«Καταλάβαμε ότι όλοι είμαστε ίσοι και δεν πρέπει να είμαστε ρατσιστές.»

Χάρης Ηρακλέους, Β'7

Οι θεωρίες όμως είναι καλές, στην πράξη πόσο ανθρώπινο και φιλόξενο είναι το σχολείο μας για τα άτομα με αναπηρίες; Τα βοηθάμε ή τα δυσκολεύουμε επί καθημερινής βάσεως; Η αλήθεια είναι ότι έχουν γίνει σημαντικά βήματα, έχουν τοποθετηθεί ράμπες, υπάρχει ανελκυστήρας διαθέσιμος ενώ στα σκαλοπάτια υπάρχουν αυτοκόλλητα για τα παιδιά που έχουν προβλήματα όρασης.

Ο Γ. Α. αντιμετωπίζει κινητικά προβλήματα, διαθέτει όμως απίστευτη δύναμη, αγωνίζεται ηρωικά και τα καταφέρνει σε όλα τα επίπεδα. Αριστος σε όλα, και στα μαθήματα και στο ήθος, και το πιο σπουδαίο είναι ότι έχει αισιοδοξία και ένα μεγάλο χαμόγελο.

Ο Γ. Α. μίλησε στην Εν Πλω.

• **Πώς περνάς τον ελεύθερό σου χρόνο;**
Η αγαπημένη μου ασχολία είναι το ποδόσφαιρο. Στον ελεύθερο μου χρόνο παίζω στον ηλεκτρονικό υπολογιστή, βλέπω ποδοσφαιρικούς αγώνες, πηγαίνω Αγγλικά, κάνω φυσιοθερα-

πεία και υδροθεραπεία.

• **Νιώθεις ότι η ιδιαιτερότητα που έχεις σε δυσκολεύει να ασχοληθείς με κάτι που σου αρέσει;**

Δε μου επιτρέπει να ασχοληθώ με το ποδόσφαιρο, που αγαπώ πολύ.

• **Τι κάνεις όταν βρίσκεσαι με τους φίλους σου;**

Συζητάμε για σχολικά και αθλητικά θέματα. Επίσης πηγαίνουμε βόλτες και παρακολουθούμε σινεμά.

• **Αντιμετωπίζεις δυσκολίες μετακίνησης στο σπίτι σου;**

Όχι, δεν αντιμετωπίζω καμία δυσκολία. Έχουμε κάνει αλλαγές στο σπίτι, π.χ. προσθέσαμε κάγκελο στη σκάλα για να μπορώ να τη χρησιμοποιώ πιο εύκολα.

• **Στο σχολείο αντιμετωπίζεις προβλήματα στη μετακίνησή σου;**

Ένα πρόβλημα είναι πως μερικές φορές ο ανελκυστήρας δε λειτουργεί, με αποτέλεσμα να μην μπορώ να κινηθώ στον πρώτο όροφο και να παρακολουθήσω το μάθημα.

• **Υπάρχει κατάλληλη υποδομή, για να διακινείσαι σε όλους τους χώρους του σχολείου σου;**

Σε γενικές γραμμές ναι. Αν προστεθούν ακόμη λίγες ράμπες θα μπορώ να έχω πρόσβαση σε όλους τους χώρους του σχολείου.

• **Ποια είναι η σχέση σου με τους συμμαθητές σου;**

Δε νιώθω πως οι συμμαθητές μου με αντιμετωπίζουν διαφορετικά λόγω της ιδιαιτερότητάς μου. Αντιθέτως, έχω πολλούς φίλους με τους οποίους περνώ το χρόνο μου συζητώντας και σχολιάζοντας διάφορα θέματα.

• **Οι καθηγητές πώς σε αντιμετωπίζουν;**
Δε με αντιμετωπίζουν διαφορετικά από ό,τι τους υπόλοιπους μαθητές της τάξης μου.

• **Θέλεις να στείλεις ένα μήνυμα ;**

Εύχομαι σε όλα τα παιδιά που έχουν το ίδιο πρόβλημα μαζί μου να συνεχίσουν να έχουν πίστη και ελπίδα και αυτά να είναι ο φάρος για το μέλλον τους.

Πολλές δυσκολίες αντιμετωπίζουν οι καθηγητές που διδάσκουν παιδιά με ειδικές ικανότητες ή παιδιά ειδικών μονάδων. Καταρχήν δεν έχουν εξειδικευτεί στην Ειδική Αγωγή. Μιλήσαμε μαζί τους και μας είπαν ότι δυστυχώς εγκαταλείπονται αβοήθητοι να πελαγώνουν. Δεν τους παρέχεται εκπαιδευτικό υλικό, ώστε να το αξιοποιούν κατά τη διάρκεια της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Έπειτα καλούνται να διδάξουν παιδιά με πολλές μαθησιακές δυσκολίες, φτωχό λεξιλόγιο, δυσκολία στην κατανόηση κειμένων και στην παραγωγή γραπτού λόγου. Το κάθε παιδί βρίσκεται σε διαφορετικό μαθησιακό επίπεδο και οι διδάσκοντες πρέπει να προσαρμόζουν το μάθημα σύμφωνα με τις ανάγκες του κάθε παιδιού.

Τα παιδιά αυτά μπορούν να ενταχθούν στο σχολικό περιβάλλον. Χρειάζονται όμως ιδιαίτερο ενδιαφέρον, αγάπη κι υποστήριξη τόσο από τους καθηγητές, όσο κι από τους συμμαθητές τους. Λόγω των προβλημάτων τους, επικοινωνούν μόνο με άτομα που έχουν το ίδιο πρόβλημα με αυτά. Στα dilemmata είναι μόνα τους, δε συναναστρέφονται με τα άλλα παιδιά του σχολείου. Κάποιες φορές δε βγαίνουν καν από την τάξη τους ούτε μπορούν να κυκλοφορούν άνετα σε όλους τους χώρους του σχολείου. Είναι απομονωμένα και βιώνουν την απόρριψη και την αδιαφορία από τους συμμαθητές τους. Το αποτέλεσμα είναι να γίνονται περισσότερο εσωστρεφή, να έχουν χαμηλή αυτοεκτίμηση και να μην αναπτύσσουν ιδιαίτερες κοινωνικές και φιλικές σχέσεις με τους συμμαθητές τους. Τα παιδιά αυτά χρειάζονται πολύ περισσότερη αγάπη και κατανόηση, για να νιώσουν πιο άνετα. Οι καθηγητές προσπαθούν, πέρα από το μάθημα να τα διδάσκουν δεξιότητες και στάσεις ζωής, ώστε να είναι έτοιμα ν' αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις της ζωής.

Το συγκλονιστικό είναι ότι καταβάλλουν ηρωική προσπάθεια να υπερβούν τις αδυναμίες τους και δείχνουν μεγαλύτερο ενδιαφέρον από άλλους μαθητές που δεν αντιμετωπίζουν οποιοδήποτε πρόβλημα.

Φυτέψτε δέντρα

Στα πλαίσια της εβδομάδας του δέντρου, τα παιδιά του σχολείου μας μαζί με τους καθηγητές τους έκαναν το χρέος τους προς το περιβάλλον. Φύτεψαν δέντρα γύρω από την αυλή του σχολείου σε μια προσπάθεια εξωραϊσμού του σχολικού περιβάλλοντος.

Νεφέλη Χρυσάνθου, Β'4

Χαβάη η Κύπρος!

Ο επί σειρά ετών Διευθυντής του τμήματος γεωλογικής επισκόπησης Δρ Γιώργος Κωνσταντίνου μίλησε σε μαθητές του σχολείου μας για την αρχαία μεταλλουργία στην Κύπρο. Μάθαμε ότι στο νησί μας υπάρχουν ηφαιστειογενή πετρώματα τα οποία μπορούμε να συναντήσουμε μόνο στο βυθό της Χαβάης κι ότι το μεταλλείο της Σκουριώτισσας είναι το αρχαιότερο μεταλλείο στον κόσμο και δουλεύει ακόμα μέχρι σήμερα! Ήταν το καλύτερο μάθημα για την Ιστορία της Κύπρου!

Ανδρέας Στυλιανού, Α'6

Σε ρυθμούς Σουαχίλι!

Μεγάλη τιμή ήταν για 'μας η επίσκεψη του Μητροπολίτη Κένυας στο σχολείο μας μαζί με τους φοιτητές της Ιερατικής σχολής της Κένυας.

Κατά τη σύντομη επίσκεψή τους ο Μητροπολίτης μας μίλησε για το αξιόλογο έργο που επιτελείται στη χριστιανική παροικία της Κένυας και ακολούθως τα μέλη της Ιερατικής σχολής μας τραγούδησαν παραδοσιακά τους τραγούδια και χόρεψαν στους ρυθμούς τους.

Αξιοσημείωτο και εκπληκτικό είναι το γεγονός ότι αυτοί οι Κενυάτες φοιτητές τραγούδησαν απόσπασμα από τον Ακάθιστο Ύμνο και το τραγούδι "Χρυσοπράσινο φύλλο" στα ελληνικά! Στη συνέχεια, ο ίδιος ο μητροπολίτης με περίσσια απλότητα και σχεδόν όλοι μαθητές του σχολείου μαζί και η Διευθύντριά μας, αφέθηκαν στους Σουαχίλικους ρυθμούς!

Για μας ήταν μία ωραία εμπειρία και μια ανάμνηση που θα τη θυμόμαστε για πάντα.

Χρήστος Κίτσιος, Γ'6

Μαθηματικά μυαλά

Την Τρίτη 01/02/2011 διεξήχθη στο Στάδιο «Σπύρος Κυπριανού» η ετήσια Μαθηματική Σκυταλοδρομία. Το σχολείο μας κατέλαβε την 5η θέση, μεταξύ 55 σχολείων, παγκύπρια.

Χρήστος Κίτσιος, Γ'6

Ρωσία – Κύπρος: Μεγαλώνοντας μαζί

Μαθητές από τη Ρωσία και από σχολεία της Έγκωμης βοήθησαν στη δεντροφύτευση ενός νέου πάρκου στην περιοχή Αρχαγγέλου..

Η εκδήλωση, που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «Ρωσία – Κύπρος: Μεγαλώνοντας μαζί», είχε παράλληλα σκοπό να ενισχύσει τις σχέσεις μας με τη Ρωσία, μιας χώρας που έχει φιλικούς δεσμούς με την Κύπρο.

Ύστερα από τις ομιλίες του δημάρχου της Έγκωμης, Νίκου Παυλίδη και του κυβερνήτη της περιοχής Αρμπάτ της Μόσχας, όλοι πήραν στα χέρια τους τα δεντράκια για να τα φυτέψουν στις θέσεις που είχαν καθοριστεί.

Νεφέλη Χρυσάνθου, Β'4

Γίναμε Master Chefs

Μαθητές και καθηγητές διασκέδασαν την ημέρα της Τσικνοπέμπτης, μέχρι τελικής πτώσεως! Παίξαμε παραδοσιακά παιχνίδια και στη συνέχεια ο ουρανός της Μακεδονίτισσας γέμισε με καπνούς από τα σουβλάκια που ψήσαμε με τόση επιδεξιότητα σαν αξι-

οι συνεχιστές της παράδοσής μας στην Κύπρο... Ο καιρός ήταν υπέροχος και έτσι απολαύσαμε το κάθε λεπτό, για να χαλαρώσουμε και να ξεχάσουμε για λίγο τα μαθήματα και τα διαγωνίσματα!

Αλεξία Μιχαηλίδου, Γ'4

Χαίρε Κρακοβία!

Πέντε μαθητές του σχολείου μας, στα τέλη του φθινοπώρου, ξεκίνησαν για την Πολωνία, και συγκεκριμένα για το χωριό Gorlice, μια 'μικρή' πόλη κοντά στην Κρακοβία, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Προγράμματος Comenius. Στόχος του προγράμματος αυτού είναι να στηρίξει και να προβάλει την πολυμορφία και την αξία της Ευρωπαϊκής κουλτούρας στους νέους και στους εκπαιδευτικούς, καθώς και να βοηθήσει τους νέους να αποκτήσουν τις βασικές γνώσεις που είναι αναγκαίες για την προσωπική τους εξέλιξη, τη μελλοντική τους απασχόληση και την ενεργό συμμετοχή τους ως Ευρωπαίοι πολίτες. Στο συγκεκριμένο πρόγραμμα συμμετέχουν επίσης σχολεία από

την Ιταλία, την Πολωνία, την Ελλάδα και την Πορτογαλία.

Ανδρέας Παχουλίδης, Γ'1

Συγχαρητήρια!

Είναι το λιγότερο που μπορούμε να πούμε στους τρεις ήρωες συμμαθητές μας που παρέδωσαν χωρίς δεύτερη σκέψη πορτοφόλι που βρήκαν πεταμένο στο γήπεδο του σχολείου μας. Σπανίζουν σήμερα τέτοιες πράξεις ανθρωπιάς και μάλιστα από παιδιά, που μπορούσαν κάλλιστα να τα μοιραστούν και να πάρουν από ένα ηλεκτρονικό παιχνίδι! Σκέφτηκαν ότι ίσως αυτός που έχασε το πορτοφόλι με τα 120 ευρώ να τα είχε περισσότερη ανάγκη. Τέτοιες πράξεις είναι παραδείγματα προς μίμηση!

**Χρίστια Φιλίππου, Β'1
Χρυσάνθη Χρυσάνθου, Β'1**

Παζαράκι ανθρωπιάς

Το απόγευμα της Δευτέρας 20 Δεκεμβρίου 2010 καθηγητές, γονείς και παιδιά – μέλη της ομάδας του Grundtvig – δώσαμε ραντεβού στην αίθουσα της οικιακής οικονομίας του σχολείου μας και ετοιμάσαμε «γλυκά» σακουλάκια με μπισκότα, σοκολατάκια, κέικ, κοσμήματα, και χριστουγεννιάτικα στολίδια. Την επόμενη μέρα το πρωί καθηγητές και γονείς πωλήσανε τα δημιουργήματα της αγάπης μας στους συμμαθητές μας και το ποσό που εισπράχθηκε δόθηκε για τα άπορα παιδιά του γυμνασίου μας. Πραγματικά, όσοι συμμετείχαμε νιώσαμε τι θα πει εθελοντική προσφορά και αγγίξαμε λίγο το πραγματικό νόημα των Χριστουγέννων!

Μια φορά κι έναν καιρό...

Το απόγευμα της Παρασκευής 28 Ιανουαρίου 2011 πραγματοποιήθηκε στη Σχολή Κωφών μια διαφορετική εκδήλωση αφιερωμένη στη μέρα των γραμμάτων από την ομάδα Grundtvig. Ομάδα καθηγητών, γονιών και παιδιών του γυμνασίου μας παρακολούθησαν μαζί με τα κωφά παιδιά της Σχολής την κ. Γίολα Δαμιανού, Κύπρια συγγραφέα, η οποία μας παρουσίασε και "εμφύχωσε" μικρά αποσπάσματα από το καινούριο της βιβλίο «Η απαγωγή του Γκάπι». Τα παιδιά της σχολής είχαν τη δασκάλα της νοηματικής γλώσσας, η οποία μετέφραζε ό,τι άκουγε! Στη συνέχεια η εικονογράφος κ. Αλεξάντρα Χριστοδούλου μας καθοδήγησε, ώστε να μπορέσουμε να εικονογραφήσουμε και 'μεις' μαζί με τα κωφά παιδιά την ιστορία που ακούσαμε. Ήταν πραγματικά ένα αλλιώτικο απόγευμα, με μεγάλη συμμετοχή αλλά και ενθουσιασμό εκ μέρους των παιδιών του γυμνασίου μας αλλά και των καθηγητών και γονιών που ήταν μαζί μας!!!

Έλενα Χατζηχαλαράμπος, Β'7

Γιώργος Πεννηταέξ ο Φύλακας Άγγελος των παιδιών

Η ζωή είναι σαν ένα ταμειυτήριο στο οποίο πρέπει να καταθέτουμε πράξεις αγάπης

Μπορεί να μην έχει μαγικό ραβδάκι, κάνει όμως τα αδύνατα δυνατά για να πραγματοποιήσει τις ευχούλες των πασχόντων παιδιών. Δικαίως λοιπόν ο Πρόεδρος του Συνδέσμου "Κάνε μια ευχή", Γιώργος Πεννηταέξ, είναι ο φύλακας άγγελός τους. Το καθημερινό πρόγραμμά του πραγματικά βεβαρημένο, μια και είναι αρχισυντάκτης και αναπληρωτής διευθυντής του Κυπριακού Πρακτορείου Ειδήσεων (ΚΥ.Π.Ε), και πρόεδρος του συνδέσμου για παιδιά "Κάνε μια ευχή" και γενικός γραμματέας του Καρδιάσκάκειου Ιδρύματος (τράπεζα του μυελού των οστών). Ήταν ακόμη απλός δημοσιογράφος, όταν διοργάνωσαν πορεία από τη Λευκωσία μέχρι την Αλάμπρα για να βοηθήσουν ένα 3χρονο αγγελοδί που έπασχε από λευχαιμία και έπρεπε να κάνει μεταμόσχευση στην Αμερική. Όταν επέστρεψε η μικρή και ήταν καλά, οι συγγενείς έκαναν ολονύχτια δέηση στο μοναστήρι της Χρυσοβαλάντου, μετά από όνειρο που είδε το κοριτσάκι. Ο Γιώργος ήταν εκεί, και μια κουβέντα που του είπε η γιαγιά της τον συγκλόνισε «Γιώργο μου έσσει τζιάλλα μωρά».

Πότε ιδρύθηκε ο σύνδεσμος κάνε μια ευχή και ποια ήταν η πρώτη ευχή που εκπληρώθηκε.

Πριν από 14 χρόνια. Μια μικρή ομάδα γονιών παιδιών με καρκίνο μαζεύτηκαν και είπαν πως πρέπει να δημιουργηθεί ένα ίδρυμα. Από τότε προσπαθούμε να πραγματοποιήσουμε παιδικές ευχές, έτσι ώστε να δώσουμε λόγο ύπαρξης σε αυτά τα παιδιά. Θέλουμε να τους ανεβάσουμε την ψυχολογία και κυρίως να βοηθήσουμε και τους γονείς τους οι οποίοι πρέπει να μαζέψουν τα κομμάτια τους και να το ξεπεράσουν.

Έχετε κάνει εκπλήξεις σε παιδιά που πάσχουν από σοβαρές ασθένειες, μπορείτε να περιγράψετε κάποιες από αυτές;

Έχουμε κάνει πολλές εκπλήξεις. Για παράδειγμα ο Δημήτρης μας είπε ότι ο αγαπημένος του ποδοσφαιριστής είναι ο Άνδρος Πετρίδης, από το ΑΠΟΕΛ και του τον στείλαμε στο σπίτι. Ο Δημήτρης μόλις άνοιξε την πόρτα και τον είδε μπροστά του ενθουσιάστηκε. Το ίδιο έγινε και με ένα άλλο παιδί τον Παναγιώτη, ο οποίος ήταν οπαδός της ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Μια άλλη περίπτωση ο Λεόντιος, ένα παιδί που δεν μπορούσε να μιλήσει, μάθαμε από τη μητέρα του ότι του άρεσε μια σειρά από την τηλεόραση «το καφενείο» στο οποίο έπαιζαν ο κ. Λούρας και ο κ. Βήχας. Τους ζητήσαμε να υπογράψουν μια φωτογραφία

Συνέντευξη:
Λουίζα Αντωνίου, Γ'6
Έρικα Ζεμπύλα, Γ'6
Ραφαέλος Σιόκρη, Β'5

Δεν σκεφτόμαστε παρά μόνο τον εαυτό μας, ενώ κάποιος άλλος μπορεί να έχει περισσότερη ανάγκη από εμάς.

και να μας βοηθήσουν να εκπληρώσουμε την ευχή.

Ένα περιστατικό που σας συγκλόνισε

Σε μια οικογένεια ο πατέρας είχε πρόβλημα καρδιάς, η μητέρα είχε λύκο, η μεγάλη κόρη Ραφαέλα είχε όγκο στον εγκέφαλο και η μικρή κόρη η Μαρίνα είχε επίσης λύκο λόγω των γονιδίων από την μητέρα της. Οι άνθρωποι αυτοί ζούσαν μέσα σε ένα σπίτι σε συνοικισμό γεμάτο υγρασία και κρύο, πολύ κακή κατασκευή, στο οποίο ούτε ζώα δε θα μπορούσαν να ζήσουν. Δεν είχαν ούτε καρέκλες ούτε τραπέζια, κουζίνα ή κρεβάτια. Ο γιατρός τους είπε πως αν δεν φύγουν το συντομότερο, θα αντιμετωπίσουν σοβαρά προβλήματα υγείας. Μάθαμε ότι της Μαρίνας της άρεσε να παίζει πιάνο. Την ημέρα των γενεθλίων της κάναμε δώρο ένα πιάνο. Της ετοιμάσαμε ένα πάρτι με όλους τους φίλους και τους συγγενείς της και μια τούρτα σε σχή-

μα πιάνου. Δεν πίστευε στα μάτια της μέχρι που έφτασε σε σημείο να πέσει με τα μούτρα στην τούρτα για να δει ότι είναι αληθινή. Ήταν μια πάρα πολύ ωραία έκπληξη! Με την βοήθεια πολλών εθελοντών καταφέραμε να κτίσουμε για την οικογένεια ένα ωραίο σπίτι. Μετά από λίγο καιρό η μητέρα μου τηλεφώνησε μέσα στην τρελή χαρά και μου είπε πως κρατούσε 5 λίρες και αποφάσισε να αγοράσει υλικά και να φτιάξει ένα κέικ για ένα φτωχό παιδί της γειτονιάς της. Αυτό είναι το μεγαλείο της ψυχής του ανθρώπου! Της Ραφαέλας το αρχικό όνομα ήταν Κωνσταντίνα. Οραματίστηκε τον Αγ. Ραφαήλ και έτσι πήγαν μαζί με την οικογένεια στο μοναστήρι του. Όταν η Ραφαέλα μπήκε στο ναό ένα καντήλι με λάδι έπεσε πάνω τις και οι μοναχές φώναζαν πως έγινε βάπτισμα του αγίου. Έτσι μετονομάστηκε σε Ραφαέλα.

Μια πραγματικά συγκινητική ιστορία και την

λέω με τόση χαρά, γιατί αυτή η οικογένεια είναι από τους πρώτους εθελοντές.

Καθημερινά γνωρίζετε παιδιά με σοβαρά προβλήματα τι συναισθήματα βιώνετε;

Αυτά τα παιδιά το τελευταίο που χρειάζονται είναι τον οίκτο μας. Σίγουρα νιώθουμε λύπη, στεναχώρια αλλά πρέπει να τα υπερβαίνουμε. Το χειρότερο είναι ότι πολύς κόσμος δείχνει ρατσισμό απέναντι στα άτομα με καρκίνο. Τα ΜΜΕ, αντί να ονομάζουν τον καρκίνο με το όνομά του, του δίνουν την ονομασία «ανίατη ασθένεια». Οικογένειες ή άτομα που πάσχουν από καρκίνο απομονώνονται, καθώς ο κόσμος πιστεύει ότι με το να τους πλησιάσουν, θα κολλήσουν και αυτοί καρκίνο.

Πιστεύετε ότι ο κόσμος και κυρίως η νεολαία ενδιαφέρεται, γνωρίζει για τον εθελοντισμό;

Θα μπορούσαν να γίνουν περισσότερα, η εβδομάδα εθελοντισμού είναι ένα σημαντικό βήμα. Γίνονται και ομιλίες σε σχολεία, πιστεύω όμως ότι η ενημέρωση ξεκινά από την οικογένεια. Οι γονείς πρώτοι πρέπει να μάθουν τα παιδιά να βοηθούν. Η ζωή είναι σαν ένα ταμειυτήριο στο οποίο αποθηκεύουμε τις πράξεις που κάνουμε. Για αυτό πρέπει να εκμεταλλευόμαστε το χρόνο που έχουμε με το να γεμίζουμε αυτό το λογαριασμό, γιατί στο τέλος αυτές είναι οι πράξεις που θα πάρουμε μαζί μας.

Ως πρόεδρος του συνδέσμου "Κάνε μια ευχή", ποιες δυσκολίες αντιμετωπίζετε;

Καμία δυσκολία! Ένας σωστός εθελοντής πρέπει να λέει στον εαυτό του ότι δεν έκανε τίποτα, για να κάνει ακόμη περισσότερα. Αυτό το συναίσθημα του εθελοντισμού είναι κάτι που θέλουμε όλος ο κόσμος να το γευτεί.

Με όσα ζείτε καθημερινά, στην κοινωνία της ευμάρειας και του υλισμού χωράνε οι πάσχοντες άνθρωποι και κυρίως τα παιδιά ή έχουμε τα αυτιά και την καρδιά μας ερμητικά κλειστά;

Οι άνθρωποι είναι καλό να ανοίξουν και τα αυτιά και τα μάτια τους, να βοηθήσουν και να συμμετέχουν στον εθελοντισμό. Η ζωή γυρίζει και αλλάζει τη μια μέρα μπορεί να είσαι εθελοντής και την άλλη να είσαι εκείνος που χρειάζεται βοήθεια και την αγάπη από τον κόσμο. Για αυτό πρέπει να ήμαστε έτοιμοι να προσφέρουμε. Τρεις δικαιολογίες που ακούμε από τον κόσμο:

• «Δεν έχουμε χρόνο». Τρέχουμε μονίμως ενώ ο χρόνος θα μας προσπεράσει.

• «Δεν έχουμε χρήματα» Εθελοντισμός δεν είναι μόνο να προσφέρεις χρήματα, η παρουσία σου σε μια εκδήλωση είναι αρκετή!

• Κάποτε ο εγωισμός μας μάς εμποδίζει. Δεν σκεφτόμαστε παρά μόνο τον εαυτό μας, ενώ κάποιος άλλος μπορεί να έχει περισσότερη ανάγκη από εμάς.

Ποια είναι η ευχή των εθελοντών του συνδέσμου "Κάνε μια ευχή";

Ευχόμαστε να έρθει εκείνη η άγια ώρα που να μην υπάρχει λόγος ύπαρξης αυτού του ιδρύματος. Όταν με το καλό νικηθεί ο καρκίνος...

Γιώργος Τσιάκαλος Φροντιστήρια τέλος

Έχουμε όλα τα εφόδια για να φτάσουμε στα επίπεδα της Φιλανδίας

**Συνέντευξη: Μάρω Χατζηχριστοδούλου, Α'4
Ανθή Αλεξάνδρου, Α'4**

Από του χρόνου, με την εφαρμογή της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, θα αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση για την παραπαιδεία. Και όταν πια θα υλοποιηθεί πλήρως, τα φροντιστήρια θα είναι όχι απλά αχρείαστα αλλά και επιβλαβή, διαβεβαιώνει ο υπεύθυνος για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση Γιώργος Τσιάκαλος. Στη συνέντευξη που έδωσε στην Εν Πλω ο κύριος Τσιάκαλος είπε ότι, συν τω χρόνω, με την εφαρμογή των νέων αναλυτικών προγραμμάτων, και τα παραδοσιακά διαγωνίσματα θα αλλάξουν. Η αξιολόγηση των μαθητών επομένως θα είναι πιο δίκαιη και πιο ανθρώπινη.

Κύριε Τσιάκαλε, πώς θα βιώσει η σχολική κοινότητα, τη νέα σχολική χρονιά, την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση; Τι αλλάζει στην πράξη;

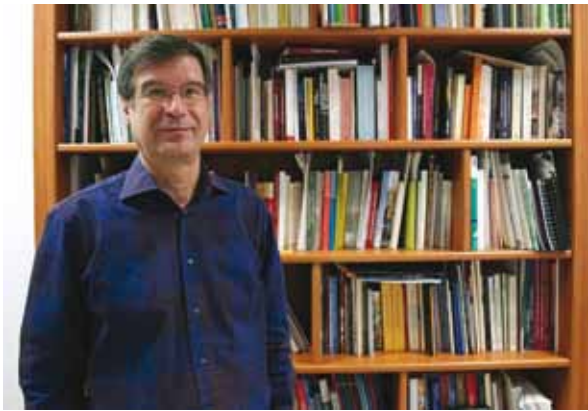
Παλιά, αυτό που κυριαρχούσε στο σχολείο ήταν «η ύλη» του μαθήματος. Διδασκόταν από τους εκπαιδευτικούς και έπρεπε να «αποθηκευτεί» στο μυαλό των μαθητών και των μαθητριών. Ως επιτυχία θεωρούνταν εάν στα διαγωνίσματα οι μαθητές μπορούσαν να ανακαλέσουν στη μνήμη τους με τον πιο πιστό τρόπο αυτό που είχαν διδαχτεί. Στα νέα αναλυτικά προγράμματα προβλέπεται επίσης η διδασκαλία ύλης, όμως αυτό που μας ενδιαφέρει είναι να μαθαίνουν τα παιδιά πώς ανακαλύπτουμε τη γνώση που χρειαζόμαστε και πώς τη χρησιμοποιούμε στην καθημερινή ζωή. Επιπλέον, μας ενδιαφέρει να καλλιεργούνται σε όλα τα μαθήματα οι ιδιότητες που κάνουν ένα άνθρωπο να είναι ένας επιτυχημένος και υπεύθυνος δημοκρατικός πολίτης, όπως επίσης μας ενδιαφέρει να αναπτύσσονται σε όλα τα μαθήματα αυτό που ονομάζουμε «ικανότητες-κλειδιά» του 21ου αιώνα. Για να τα πετύχουμε όλα αυτά πρέπει το μάθημα να αλλάξει: δεν επιτρέπεται ο καθηγητής απλώς να «παραδίδει ύλη» και οι μαθητές να την «αποθηκεύουν» στο μυαλό τους. Πρέπει οι μαθητές να έχουν την ευκαιρία και το χρόνο να αναζητούν και να βρίσκουν τη γνώση που χρειάζονται, και στην πορεία αυτή να συνοδεύονται από τους καθηγητές και τις καθηγήτριες τους. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι αυτό που σιγά-σιγά θα αλλάξει με τα νέα αναλυτικά προγράμματα είναι οι μέθοδοι μάθησης. Τα σχολεία υπάρχουν για να μαθαίνουν τα παιδιά και όχι για να διδάσκουμε εμείς οι εκπαιδευτικοί. Συνεπώς, αυτό που χρειαζόμαστε είναι να προσαρμόζονται οι εκπαιδευτικοί τις μεθόδους διδασκαλίας τους στους τρόπους μάθησης των μαθητών, και όχι να προσαρμόζονται οι μαθητές και οι μαθήτριες στους τρόπους διδασκαλίας των εκπαιδευτικών.

Τι εντυπώσεις άφησε στους άμεσα εμπλεκόμενους μαθητές και καθηγητές, η μετάβαση στα τετράμηνα; Εμείς πάντως την καταγίδα διαγωνισμάτων δεν τη γλιτώσαμε! Δε μειώθηκαν, αντίθετα! Επομένως μήπως αυτές οι αλλαγές είναι μία από τα ίδια;

Εδώ υπάρχει μια παρεξήγηση: η μετάβαση στα τετράμηνα δεν έχει σχέση με τη μεταρρύθμιση των αναλυτικών προγραμμάτων και τις αλλαγές που αυτή συνεπάγεται. Είναι απόφαση με την οποία η δική μας Επιτροπή δεν είχε καμιά σχέση. Όμως η εισαγωγή των νέων αναλυτικών προγραμμάτων ασφαλώς θα φέρει με το χρόνο και νέες μορφές αξιολόγησης, με κύριο χαρακτηριστικό τους το γεγονός ότι θα υποβοηθούν τη μάθηση, θα είναι πιο αποτελεσματικές και δίκαιες, και, κυρίως, πιο ανθρώπινες.

Ανησυχούμε μήπως με την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, όπως θα γίνει, δε θα αλλάξει τίποτα για τους μαθητές....

Κατανοώ τις ανησυχίες, και θα έλεγα ψέματα, εάν ισχυριζόμουν ότι εγώ δεν ανησυχώ καθόλου! Αλλά πολύ σωστά οι ανησυχίες σας επικεντρώνονται σ' αυτό το «όπως θα γίνει». Πράγματι, η επιτυχία μιας εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης δεν εξαρτάται αποκλειστικά από τις καλές προθέσεις και τα καλά προγράμματα σπουδών - χρειάζεται συστηματικά σχεδιασμένη και προσεκτική εφαρμογή στο σχολείο. Αυτό όμως είναι κοινή άποψη όλου του εκπαιδευτικού κόσμου στην Κύπρο και γι' αυτό είμαι αισιόδοξος ότι όλα θα πάνε καλά. Αυτό που εγώ ζητώ είναι να κατανοήσουμε ότι δεν μπορούν να αλλάξουν όλα από την πρώτη ημέρα και ότι θα χρειαστεί κάποιος χρόνος μέχρις ότου όλα θα γίνουνται με το καινούριο τρόπο. Άλλωστε, έτσι έγινε και στις άλλες χώρες που βλέπουμε σήμερα να

είναι ιδιαίτερα επιτυχημένες.

Μπορείτε να μας πείτε κάτι χειροπιαστό, τι θα δούμε εμείς οι μαθητές στην πράξη να αλλάξει;

Εφόσον εφαρμοστούν τα νέα ωρολόγια προγράμματα, οι μαθητές και οι μαθήτριες θα έχουν κάθε μέρα να προετοιμαστούν για λιγότερα μαθήματα, καθώς το μάθημα γίνεται 80λεπτο και, συνεπώς, τα μαθήματα της ημέρας θα είναι τέσσερα και, ίσως πέντε. Τα πλεονεκτήματα είναι φανερά, π.χ. σε ό,τι αφορά τον αριθμό των βιβλίων που καθημερινά κουβαλούν μαζί τους. Βεβαίως, καμιά φορά διατυπώνεται το ερώτημα μήπως ένα μάθημα ογδόντα λεπτών στο ίδιο γνωστικό αντικείμενο είναι κουραστικό. Η απάντησή μου είναι σαφής: εάν ακολουθούσαμε τα παλιά αναλυτικά προγράμματα θα ήταν κουραστικό, όμως με τα νέα είναι αναζωογονητικό! Θέλουμε οι μαθητές και οι μαθήτριες να έχουν το χρόνο να σκέφτονται, να συνεργάζονται, να διατυπώνουν απόψεις, να χρησιμοποιούν το διαδίκτυο, να διεξάγουν πειράματα -τίποτε από αυτά δεν μπορεί να γίνει στο γνωστό 45λεπτο, που πολλές φορές δεν ξεπερνάει τα 35 λεπτά.

Αν δεν πετύχει η μεταρρύθμιση τι θα γίνει; Νιώθουμε λίγο σαν πειραματόζωα...

Πειραματόζωα δεν χρειάζεται να αισθάνεστε, διότι δεν κάνουμε κανένα πείραμα - εισάγουμε πράγματα τα οποία είναι πολύ καλά γνωστά εδώ και πολλά χρόνια. Προσωπικά, είμαι βέβαιος ότι η μεταρρύθμιση θα πετύχει και επιθυμώ να

πετύχει παντού και σε σύντομο χρονικό διάστημα. Ίσως όμως πρέπει να τονίσω, για να καθησυχάσω ακόμη και τους ιδιαίτερα απαισιόδοξους, ότι όλος ο σχεδιασμός της μεταρρύθμισης έγινε με τέτοιο τρόπο ώστε στην, απίθανη, περίπτωση που η μεταρρύθμιση αποτύγχανε πλήρως, τότε θα παραμείνουμε σε αυτό που έχουμε σήμερα. Άρα δεν χρειάζεται να ανησυχεί κανείς.

Το μάθημα, από του χρόνου, θα γίνεται μέσω των ηλεκτρονικών υπολογιστών; Αυτό θα ήταν για μας μια μεγάλη αλλαγή.

Το γεγονός ότι σήμερα μπορούμε να σχεδιάζουμε ένα σχολείο όπου τα παιδιά δεν θα υποχρεώνονται να αποθηκεύουν πληροφορίες στο μυαλό τους, αλλά θα μπορούν να καλλιεργούν τις ικανότητες-κλειδιά, το οφείλουμε στην ύπαρξη των νέων τεχνολογιών. Γι' αυτό είπαμε ότι θέλουμε να χρησιμοποιούνται όλο και περισσότερο οι υπολογιστές στα μαθήματα. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι οι καθηγητές και οι καθηγήτριες θα αντικατασταθούν πια από τους υπολογιστές!

Τα βιβλία μας θα έρχονται πάλι από την Ελλάδα ή θα έχουμε καινούργια δικά μας;

Ασφαλώς θα έρχονται βιβλία από την Ελλάδα και ασφαλώς θα ετοιμάσουμε, όπου χρειάζεται, και άλλα υλικά μάθησης, όπως π.χ. dvd, τα οποία θα χρησιμοποιούμε στα μαθήματά μας, και τα οποία θα μπορούν να χρησιμοποιούνται επίσης από τους μαθητές και τις μαθήτριες στην Ελλάδα.

Με την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, οι μαθητές θα μπορέσουν να ανεβάσουν το επίπεδό τους και να φτάσουν στα επίπεδα των μαθητών της Φιλανδίας; Σε πόσα χρόνια;

Η αλήθεια είναι ότι η Φιλανδία έχει καταφέρει εδώ και χρόνια να παρέχει αυτά τα εφόδια στα παιδιά της και να κατέχει μια ζηλευτή θέση στον κόσμο. Θεωρώ ότι εμείς στην Κύπρο έχουμε όλες τις προϋποθέσεις για να πετύχουμε τους στόχους μας και φυσικά να βρεθούμε σε ίδια επίπεδα με αυτά της Φιλανδίας και των άλλων χωρών που διακρίνονται θετικά για τα σχολεία, αφού οι εκπαιδευτικοί της Κύπρου είναι οι πιο μορφωμένοι της Ευρώπης. Εάν προχωρήσουμε με συνέπεια την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση τα επόμενα χρόνια τότε μπορούμε μέσα σε αυτή τη δεκαετία να βρεθούμε εκεί που δικαιοματικά είναι η θέση μας: ανάμεσα στις κορυφαίες χώρες της Ευρώπης.

Να περιμένουμε ότι από του χρόνου οι μαθητές δε θα χρειάζονται φροντιστήρια; Μπορείτε να μας διαβεβαιώσετε γι' αυτό;

Σε όσο μεγαλύτερο βαθμό θα εφαρμόζονται τα νέα αναλυτικά προγράμματα τόσο περισσότερο θα μειώνονται τα φροντιστήρια, καθώς όχι μόνον δεν θα είναι απαραίτητα για την επιτυχία στο σχολείο αλλά η φοίτηση σε αυτά θα είναι μάλλον επιβλαβής. Αυτό μπορώ να σας το διαβεβαιώσω. Απαιτείται βέβαια χρόνος για να μπορέσουν να εφαρμοστούν πλήρως και με άριστο τρόπο τα νέα αναλυτικά προγράμματα, και σε αυτό το ενδιάμεσο χρονικό διάστημα υποθέτω ότι αρκετοί γονείς θα συνεχίσουν να θεωρούν το φροντιστήριο ως αναγκαίο μέσο για την επιτυχία των παιδιών τους στο σχολείο.

Σε ό,τι αφορά μάλιστα το Λύκειο, για να πάψουν τα φροντιστήρια να παίζουν ρόλο στη ζωή των μαθητών και των μαθητριών επιβάλλεται να υπάρξουν και άλλες αλλαγές, με σημαντικότερη εκείνη του τρόπου εισαγωγής στα πανεπιστήμια.

Τηλεκριτική

Θα καταρρεύσω αν δεν κλείσει η τηλεόραση!!!

Μπορεί να σφίξαμε το ζωνάρι λόγω οικονομικής κρίσης, αλλά, τα κανάλια βάλθηκαν να μας χορτάσουν! Φάτε μάτια ψάρια... Το κάθε κανάλι μας σερβίρει το ένα πιάτο ή μάλλον τη μία εκπομπή μετά την άλλη. "Φάγαμε" μέχρι σκασμού φέτος, αφού οι τηλεκουζίνες πήραν φωτιά. Μαζί και οι τηλεδιαγωνισμοί. Η Εν Πλω κρίνει και επικρίνει τα τηλεοπτικά δρώμενα.

Αχ, θα καταρρεύσω!

Σχολιάζουν οι: Αλίκη Μπάρδη, Β'5 και Χρίστος Κίτσιος, Γ'6

Big Mother

Big Κορόμηλο ήταν τελικά το ριάλιτι σόου της Κορομηλά! Άνθρωποι χωρίς όνειρα, με τη μοναδική φιλοδοξία να τα κονομήσουν, εκθέτουν τη ζωή τους σε κοινή θέα! Περνούν τρεις μήνες κλεισμένοι σε ένα σπίτι γεμάτο κάμερες κι ό,τι πουν, ό,τι κάνουν το καταγράφει το big μάτι του big αδελφού. Είναι το πιο ανόητο πρόγραμμα! Δεν απαιτεί κανένα ταλέντο, για να νικήσεις. Απλώς νικά ο πιο διπρόσωπος, ο πιο πονηρός και αυτός που θα καταφέρει να υποκριθεί καλύτερα τόσο στους συμπαίχτες του, όσο και στον κόσμο! Εκτός απ'όλα αυτά είναι και πολύ βαρετό! Τι να βλέπεις; Τον Κρητικό να παίζει κομπολόι; Το Γιώργο να ρίχνει τις ζεϊμπεκίες του; Το ειδύλλιο της Στέλλας και του Αλέξη; Το Μιχάλη να

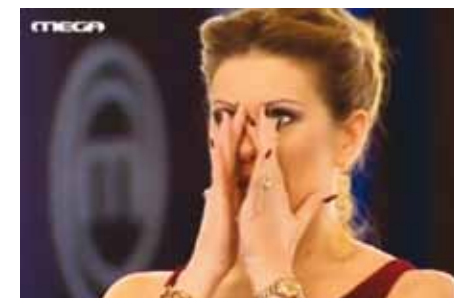

χτενίζεται ή τον Αντώνη με την Εβελίνα να παίζουν παιχνίδια για να σκοτώσουν την ώρα τους; Ακόμα και οι αποστολές του Big Brother ήταν βαρετές! Στ' αλήθεια τι ηρωικό έκανε ο μεγάλος νικητής Κάπταιν Φουκ και τον υποδέχτηκαν ως ήρωα; Μόνο κόκκινα χαλιά δεν του έστρωσαν στην Κρήτη! Έλεος!

X Factor Όσκαρ ηθοποιίας

Όλα στημένα από τους νικητές μέχρι τα μαλιωτραβήγματα Μουρατίδη -Θεοφάνους!! Ο Θεοφάνους μάλιστα το δήλωσε ξεκάθαρα λέγοντας του Μουρατίδη: Δυστυχώς, αν και θέλω, δεν μπορώ να συμφωνήσω μαζί σου, γιατί η παραγωγή με πληρώνει, για να κάνω το αντίθετο! Οι άλλοι δεν ξέραν τι να πουν! Τους πεταχτήκαν τα μάτια έξω! Φαντάζομαι η παραγωγή τι θα έπαθε...! Σύμπασα η κριτική επιτροπή ρεζίλευει όπου και όπως μπορεί νέα παιδιά που προσπαθούν να πραγματοποιήσουν το όνειρό τους, τους κόβουν τα φτερά και πιστεύουν ότι έτσι ευχαριστούν τον κόσμο. Αν δεν ήταν κι ο Σάκης δηλαδή, δε θα βλέπαμ ούτε οι ίδιοι τους εαυτούς τους...

Οι κριτές που δεν είναι ποτέ ευχαριστημένοι! Συνέχεια με μούτρα, πότε δεν χαμογελούν, ποτέ δεν λένε μια καλή κουβέντα, αλλά ακόμα και να πουν, την λένε με τέτοιο τρόπο που μοιάζει με βρισιά! Πάντα ειρωνεύονται τους διαγωνιζόμενους, πριν καν προλάβουν να μπουν καλά-καλά στην αίθουσα! Με λίγα λόγια γεμάτοι κόμπλεξ, ανασφάλεια και κακή διάθεση. Εμένα προσωπικά μου χαλούσαν το κέφι όποτε καθόμουν να παρακολουθήσω το πρόγραμμα αυτο!! Να μην πω και για την παρουσιάστρια! Με ένα χαμόγελο ως τα αυτιά που φαίνεται από χίλια χιλιόμετρα πόσο ψεύτικο είναι και με τα χαζά της «αστεία» (ο Θεός να τα κάνει αστεία δηλαδή) προσπαθώντας να δείξει ότι έχει χιούμορ. Το top chef φάνηκε πιο ενδιαφέρον από το master λόγω Μαμολάκη, πλην όμως ήταν πιο ξινός, πιο στυφός, πιο αγέλαστος. Γενικώς μπουχτίσαμε τόσο από γκουρμέ μαγειρέματα, που η εθνική φασολαδίτσα πιο νόστιμη μας φαίνεται. Μήπως ήταν αυτός ο στόχος των καναλιών; Και για να δαμνιστούμε μια ηρωική ατάκα. «Αχ, θα καταρρεύσω!!» αν δεν κλείσει η τηλεόραση!

Το Νησί της καρδιάς μας

Το Νησί είναι τόσο ρεαλιστικό, και τόσο ανθρώπινο, που καθηλώνει. Η σκιά του θανάτου που μοιάζει να το κυκλώνει απειλητικά, μετουσιώνεται με φυσικό τρόπο σ' ένα υμνητικό τραγούδι για την αναζήτηση της αγάπης, τη δύναμη της ανθρώπινης φύσης και την ομορφιά της ζωής.

Η Χίλοπ με τρυφερότητα και ευαισθησία αναδεικνύει τη Σπιναλόγκα σε χώρο ανθρώπων που πάλλονταν και αγωνίζονταν για τη ζωή. Το βρήκα τρομερά ανθρώπινο, σε ταξιδεύει πραγματικά στο χρόνο και κυρίως σου "ανοίγει" τα μάτια για να δεις και να νιώσεις πώς είναι να "ζεις" παρ'όλα με το θάνατο και τι αξίες έχει τελικά η ζωή που εμείς θεωρούμε δεδομένη αλλά συνήθως δεν ξέχουμε να τη "ζούμε". Η ταινία είναι μια πιστή μεταφορά του βιβλίου της Χίλοπ, γυρισμένη όχι σαν ένα ακόμα σήριαλ, αλλά με όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά που έχει μια κινηματογραφική ταινία. Το περιβάλλον, τα κοστούμια και οι ερμηνείες των συντελεστών είναι αψεγάδιαστα και μεταφέρουν τον τηλεθεατή στην εποχή που διαδραματίζεται η ιστορία των λεπρών της Σπιναλόγκα, κάνοντάς τον κοινωνό των παθών και των περιπετειών τους. Η ταινία είναι εξαιρετικά ατμοσφαιρική και δεν μπορεί να αφήσει ασυγκίνητο ούτε και τον πιο σκληρόκαρδο τηλεθεατή.

Έλυα Παλάτου, Β'5

Next Top Rezil

Για να γίνεις Top Model δεν χρειάζεται να έχεις ιδιαίτερη ευφυΐα ή γνώσεις, ούτε καν ομορφιά. Φτάνει να ανέχεσαι κάθε ακρότητα που θα σου επιβάλουν. Είναι να απορείς πώς ορισμένα κορίτσια δέχονται να φωτογραφηθούν αγκαλιά με ταραντούλες, σκορπιούς και φαρμακερά φίδια. Να φωτογραφίζονται στα παγωμένα νερά της πισίνας, να παλεύουν μεταξύ τους μουτζουρωμένες σαν νταλικέρηδες, να τα βγάζουν όλα δημοσίως ... Δεν ήξερα πως η ομορφιά αναδεικνύεται μέσα από τον τρόμο και την αηδία. Διερωτώμαι αν οι κυρίες Τζένη Μπαλατζινού και η Βίκυ Καγιά πέρασαν από τις ίδιες δοκιμασίες ή αν όλα τώρα είναι επιπόνη κάποιου τηλεοπτικού παραγωγού χάριν της τηλεθέασης. Κι ακόμα γιατί κανείς δε ζητά από άντρες - μοντέλα να λάβουν μέρος σε next man model; Γιατί εμείς οι γυναίκες να μην κρατάμε την αξιοπρέπειά μας και να υποκύπτουμε στις εμπορικές απαιτήσεις ενός καταναλωτικού κοινού εις βάρος του αυτοσεβασμού μας;

Νικόλ Χαράλαμπος, Γ'2
Νικολέτα Στυλιανού, Γ'2

Μνήμες εισβολής

Άνθρωποι που έζησαν στιγμές φόβου και αγωνίας τη μαύρη εισβολή του Ιουλίου το '74, μας αποκαλύπτουν τα όσα έζησαν και σημάδεψαν τη ζωή τους.

Η κυρία Πραξούλα, από τον Άγιο Δομέτιο, έζησε την αγωνία και το φόβο στη βάρβαρη εισβολή του Αττίλα, το 1974 και αφηγείται.

Το πρωί της 20ης Ιουλίου, ακούσαμε από τα ράδια πως έγινε εισβολή των Τούρκων. Οι γείτονες φώναζαν: «τρέξτε να γλιτώσετε.» Εμείς, ο σύζυγος, τα τρία μας παιδιά, η πεθερά μου, αλλά και πολλοί άλλοι τρέχαμε να πάμε στα ορεινά χωριά. Πήραμε μαζί μας τα εντελώς απαραίτητα, γιατί είχαμε την ελπίδα πως θα ξαναγυρίσουμε πίσω στα σπίτια μας...

Οι επόμενες μέρες ήταν πάρα πολύ δύσκολες. Μένουμε στο ίδιο σπίτι, στο Τρόδος, γύρω στα 25 άτομα, αφού ήρθαν για να γλιτώσουν από την τουρκική θηριωδία κι άλλοι πρόσφυγες από την πανέμορφη Λάπηθο. Τις πρώτες 20 ημέρες ήμασταν κρυμμένοι από το φως του ήλιου και ήτανε λογικό, γιατί φοβόμαστε μήπως έρθουν και πάλι οι Τούρκοι και τότε ποιος ξέρει αν μας έβρισκαν όλους μαζεμένους...

Τι δε θα ξεχάσεις από εκείνες τις μαύρες μέρες;

Όσο μεγάλη και αν είμαι δε θα ξεχάσω ποτέ τις φωνές των ανθρώπων, τα κλάματα και την αγωνία που περάσαμε όλη η οικογένεια,

επειδή τα αδέρφια μας ήτανε στον πόλεμο. Δεν ξέραμε αν ζούσαν ή αν βρίσκονταν κάτω στο χώμα. Αυτό που με έκανε να νιώθω καλύτερα είναι το ότι τα αδέρφια μου πολέμησαν για την πατρίδα μας και είμαι περήφανη για αυτούς. Τελικά μέσα σε αυτή την καταστροφή ήμουν από τους τυχερούς, γιατί οι δικοί μου άνθρωποι επέστρεψαν γεροί από τον πόλεμο, σε αντίθεση με τόσους άλλους που σκοτώθηκαν ή είναι αγνοούμενοι μέχρι σήμερα.

Πώς μπορούμε να ξεχάσουμε την κατοχή της πατρίδας μας; Οι Τούρκοι φρόντισαν να μας το θυμίζουν συνεχώς με τα σύμβολα τους στην πλάτη του υπερήφανου Πενταδάκτυλού μας. Κι αυτό θα πρέπει να μας κρατά σε συνεχή εγρήγορση και έτοιμους να απελευθερώσουμε την πατρίδα μας.

Επισκέπτεστε το σπίτι σας;

Το σπίτι μου βρίσκεται στην πράσινη γραμμή και είναι ακατοίκοιτο, επειδή καταστράφηκε από τους όλμους των Τούρκων. Το βλέπω από μακριά και θυμάμαι τα όσα πέρασα εκεί μέσα.

Μαρία Μικαέλα Κωνσταντίνου, Α'1

Όσο ζω θα περιμένω και θα ελπίζω πως κάποτε θα επιστρέψουμε και η Κύπρος θα ελευθερωθεί.

Σε περιμένουμε...

«Τον περιμένουμε να γυρίσει κοντά μας, περνώντας μέσα από τη σιδερένια πόρτα που χωρίζει τον πολιτισμό από τη βαρβαρότητα».

Φόρεσες το χακί στα 18 σου χρόνια για να υπηρετήσεις την πατρίδα. Δεν υποψιάστηκες ποτέ ότι ήταν ο τελευταίος σταθμός στη σύντομη ζωή σου. Έφυγες χαρούμενος, φίλησες τη μάνα, τον πατέρα και τα αδέρφια σου και κατατάχτηκες στο ΚΕΝ Αμμοχώστου. Ακολούθησες, όπως και οι συστρατιώτες σου, τη βασική εκπαίδευση και μετατέθηκες στη μονάδα σου. Δεν έκλεισες καλά- καλά τον πρώτο χρόνο της θητείας σου και βρέθηκες να πολεμάς στον

Πενταδάκτυλο. Με ένα μαρτίνι στο χέρι κλήθηκες να αντιμετωπίσεις τους σιδερόφραχτους Αττίλες. Δεν μπόρεσες, δεν μπορέσατε. Περικυκλωθήκατε και κατέφυγες σε σπίτι στην Κυθραία, μαζί με άλλα παιδιά. Μια μάνα σας υποδέχτηκε, σας έδωσε πολιτικά ρούχα. Σας φίλεψε με ψωμί, τυρί και ελιές. Νερό για τη διαδρομή. Φύγατε και από τότε κανείς δεν έχει νέα σας. Το όνομα σου μαζί με άλλα 39 τα έφερε εκείνη η γυναίκα στις ελεύθερες περιοχές τον Οκτώβρη του 1974. Ο πατέρας σου δεν άντεξε τον πόνο, έφυγε προδομένος από την καρδιά του. Η μάνα 37 χρόνια εξακολουθεί να καρτερεί. Βαθιά χαραγμένο το πρόσωπο από τις ρυτίδες της βασιανιστικής αναμονής. Της μάταιης αναμονής;

Θείε Μιχάλη σε γνώρισα μέσα από τη μαυρόασπρη φωτογραφία σου. Χαίδεψα το γλυκό, νεανικό σου πρόσωπο και διάβασα μέσα στα μάτια σου, όσα η γιαγιά πολλές φορές, με δάκρυα στα μάτια μου διηγήθηκε.

Θείε Μιχάλη, η απουσία σου, η απουσία σας εξακολουθεί να είναι μια πινέζα βαθιά μπηγμένη στην καρδιά της Κύπρου, στην καρδιά όλων μας. Είναι στιγμές που χάνουμε τις ελπίδες μας. Η γιαγιά κλείνεται στο δωμάτιό της και συνταράζεται από το βουβό της κλάμα. Προσπαθώ να την παρηγορήσω. Θέλουμε να γυρίσεις και προσευχόμαστε για σένα. Μας λείπεις...

Κωνσταντίνος Γιαλλουρίδης, Β'1

Πρόσφυγας ετών 12

Ένας μαθητής από τα Λιμνιά Αμμοχώστου, μιλά για τις μαύρες μέρες του '74.

Την μέρα της εισβολής βρισκόμουν στο διπλανό χωριό, τον Άγιο Σέργιο, μαζί με τον παππού και τους θείους μου, στην εκκλησία, για τη γιορτή του προφήτη Ηλία. Ακούσαμε ασυνήθιστους ήχους να σκίζουν τον αέρα. Ήταν τα τουρκικά αεροπλάνα, τα οποία πενούσαν σε πολύ χαμηλό ύψος. Φοβήθηκα τόσο εγώ, όσο και τα υπόλοιπα

παιδιά και κρυφτήκαμε στο ιερό. Όταν σταμάτησαν να πετούν τα αεροπλάνα, φύγαμε με το θείο μου και πήγαμε στο σπίτι του παππού. Εκεί, αφού πήραμε απαραίτητα τρόφιμα και ρούχα, βγήκαμε έξω και κατασκηνώσαμε κάτω από τα δέντρα, σ' ένα περιβόλι. Αυτό έγινε όλες τις μέρες της πρώτης φάσης της εισβολής. Ακούγονταν από μακριά οι βόμβες, τα κανόνια και βλέπαμε τον Πενταδάκτυλο να καίγεται. Οι μόνες εικόνες που είχαμε για την εισβολή ήταν ότι αρκετοί άνθρωποι απ' την περιοχή της Κερύνειας, έφθασαν στο χωριό ζητώντας καταφύγιο και ήταν η πρώτη φορά, στα 12 μου χρόνια, που άκουγα τη λέξη πρόσφυγας και συνειδητοποιούσα τι σημαίνει. Ένα άλλο γεγονός που θυμάμαι, ήταν η κηδεία, μετά την εκχειρία, ενός στρατιώτη, ο οποίος είχε σκοτωθεί στις μάχες του νοσοκομείου της Αμμοχώστου. Με την οικογένειά μου βρεθήκαμε όλοι μαζί, αμέσως μετά την εκχειρία της 23ης Ιουλίου.

-Πότε και πώς έφυγες απ' το χωριό σου;
Ήταν 14 Αυγούστου, όταν ξέσπασε η δεύτερη φάση της εισβολής. Ήμουν και πάλι στον Άγιο Σέργιο. Αυτή τη φορά, οι πτήσεις των αεροπλάνων ήταν πιο πυκνές, δαιμονιώδεις και παράλληλα αρκετές στρατιωτικές μονά-

δες της εθνικής φρουράς πενούσαν απ' το χωριό για να μεταφερθούν σε άλλα σημεία. Κυριαρχούσε έντονα η φήμη ότι οι Τούρκοι έσπασαν τις δικές μας γραμμές και ότι έρχονταν προς το χωριό. Επικρατούσε μεγάλος πανικός, χτυπούσαν οι καμπάνες των εκκλησιών και ο κόσμος προσπαθούσε με κάθε μέσο και τρόπο να φύγει απ' το χωριό.

Εμείς επιβιαστήκαμε σ' ένα μικρό φορτηγάκι, το οποίο μας μετέφερε σ' ένα περιβόλι, έξω απ' το χωριό Αχερίτου και μείναμε μέχρι την άλλη μέρα, όπου νέες πληροφορίες μας ανάγκασαν να εγκαταλείψουμε την περιοχή και να μεταφερθούμε στο χωριό Αυγόρου.

-Οι γονείς σου και τ' αδέρφια σου τι έγιναν;

-Μπήκαν σ' ένα λεωφορείο, το οποίο μαζί με άλλους συγχωριανούς μας τους μετέφερε στο Λιοπέτρι. Βέβαια, εκείνοι δεν ήξεραν αν είχαν καταφέρει να φύγουν απ' το χωριό και αντίστοιχα, ούτε κι εγώ γνώριζα τι είχαν απογίνει. Ταυτόχρονα, υπήρξε έντονη αγωνία για το πού βρισκόταν ο πατέρας μου και οι θείοι μου, που ήταν στο στρατό. Μετά από περίπου είκοσι μέρες, καταφέραμε να βρεθούμε και να ξανασμίξουμε με την υπόλοιπη οικογένειά μου.

-Γνωρίζω πως δεν έχεις επισκεφθεί το χωριό σου, ούτε το σπίτι σου, αν και μας μιλάς με τόση αγάπη και λαχτάρα, αν και έχει ανοίξει το οδόφραγμα εδώ και αρκετό καιρό. Γιατί;

-Γιατί θέλω στο μυαλό, στην ψυχή και στην καρδιά μου να διατηρώ την εικόνα του λεύτερου χωριού και του σπιτιού μου. Ταυτόχρονα, θεωρώ ότι δεν μπορώ να ζητώ άδεια και να δείχνω ταυτότητα ή διαβατήριο για να πάω στο σπίτι και την περιουσία μου.

Αντρεά Παναγιώτου, Α'1

ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ! Τίποτα δεν ξεχνιέται;

Μάλλον ακούγεται παράξενο σε κάποιους ότι οι συγγενείς των αγνοουμένων δε λογαριάζουν τους δικούς τους στους νεκρούς αλλά τους αναζητούν στους ζωντανούς. Τους φαίνεται περίεργο που διοργανώνουν πορείες και αντικατοχικές εκδηλώσεις για να μην αφήσουν εμάς να ξεχάσουμε. Πώς μπορείς να κάνεις κάποιον να σταματήσει να ελπίζει; Να λες ότι είναι ακατόρθωτο να βρεθεί κάποιος ζωντανός μετά από 37 χρόνια; Πώς ισοπεδώνεις τις ελπίδες μιας μάνας, μιας συζύγου, ενός παιδιού που ζει περιμένοντας 37 χρόνια για να γνωρίσει τον πατέρα του, ο οποίος πήγε να πολεμήσει για να έχουμε εμείς την ελευθερία μας; Είναι χρέος μας να μην ξεχάσουμε τους αγνοούμενους, τους νεκρούς, τους πρόσφυγες, τους εγκλωβισμένους και τα εγκλήματα πολέμου που διέπραξε ο τουρκικός στρατός. Για να μην ξεχάσεις όμως πρέπει κάποιος να σου θυμίζει τι έγινε τότε. Κάποτε οι γονείς μας διδάσκονταν «Κατεχόμενη γη», «Τη πατρίδα τα χώματα»... ενώ τώρα;

Τώρα το «ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ» στα σχολεία είναι ανύπαρκτο. Το θέμα των αγνοουμένων κλείνει σιγά-σιγά και ανώδυνα για την Τουρκία. Δεν είναι δυνατό να μην άκουσαν τις φωνές και τα λόγια των συγγενών των αγνοουμένων που απαιτούν να μάθουν τι συνέβηκε στους δικούς τους. Γιατί ως άνθρωποι έχουν αυτό το βασικό δικαίωμα • κάτι που η Τουρκία φαίνεται να έχει ξεχάσει. Εμείς όμως;

Ελένη Γεωργίου, Γ'6

Το βρομίζειν εστί... φιλοσοφείν!

Πλήρη αδιαφορία επιδεικνύει το μεγαλύτερο μέρος των μαθητών για την καθαριότητα του σχολείου. Οι μαθητές βαριούνται να μετακινήθουν, για να πετάξουν το χαρτί από το σάντουιτς τους, το χυμό τους ή την άδεια μπουκάλια νερού και προτιμούν να τα ξεφορτώνονται αμέσως πετώντας τα όπου βρουν. Οι κάλαθοι

των απορριμμάτων δεν είναι ποτέ γεμάτοι. Υπάρχουν κι άλλοι πιο ευρηματικοί οι οποίοι βγάζουν από το σάντουιτς τους διάφορα λαχανικά, αλλαντικά ή τυριά και «διακοσμούν» τις σκάλες, τους διαδρόμους, με αποτέλεσμα να πρέπει να προσέχουμε πού πατάμε, μη τυχόν και απογειωθούμε πατώντας κάποια αδέσποτη ντομάτα ή κάποιο εξόριστο αγγουράκι, ή έστω κανένα αζήτητο ζαμποντούρι! Μέσα στις τάξεις η κατάσταση είναι ακόμα χειρότερη. Ενίοτε η εικόνα θυμίζει στάβλο, χαρτιά, άδεια γαλατάκια, μπουκάλια νερό, ξεκοιλιασμένες πένες και τα απορρίμματα του καλάθου επί του πατώματος. Οι περισσότεροι μαθητές, παρά το ότι οι γλώσσες των καθηγητών βγάζουν μαλλιά από τις επαναλαμβανόμενες συστάσεις εξακολουθούν να γράφουν πάνω στα θρανία και στους τοίχους της τάξης. Και καλά τα θρανία, αυτά κάπως καθαρίζουν, οι τοίχοι όμως δύσκολα καθαρίζονται και τις πλείστες φορές χρειάζονται βάψιμο, κάτι που στοιχίζει στο σχολείο χρήματα τα οποία θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν αλλού, αν ήμασταν λίγο πιο συγυρισμένοι, αν αντιμετωπίσαμε το σχολείο σαν δεύτερο σπίτι μας... Το θέμα της έλλειψης καθαριότητας αφορά και τις τουαλέτες. Στις πόρτες βλέπεις όλη την καλλιτεχνική έμπνευση των χρηστών, γεμάτες από πάνω μέχρι κάτω από σίχους τραγουδιών, αθλητικά συνθήματα, ραβασάκια ερωτευμένων και ό,τι άλλο μπορείς να φανταστείς. Το δε χαρτί τουαλέτας είναι είδος πο-

λυτελείας, γιατί κάποιιοι το χρησιμοποιούν ως σερπαντίνες. Κατά τα άλλα, η καθαριότητα είναι η μισή αρχοντιά... Οι γονείς μας, οι δάσκαλοί μας, ακόμη και ο Δήμος, προσπαθούν όσο είναι ακόμα καιρός να μας μάθουν να είμαστε καθαροί, γιατί η καθαριότητα δεν είναι μόνο αρχοντιά αλλά και υγεία. Το σχολείο, για την ευαισθητοποίηση των μαθητών διοργανώνει διαγωνισμό καθαριότητας, δίνονται κίνητρα στους μαθητές, για να διατηρούν την τάξη τους καθαρή! Μήπως αντ' αυτών θα έπρεπε να πέσει επιτέλους πέλεκυς, δια της λογικής ο ρυπαίνων ή η ρυπαίνουσα πληρώνει; Μήπως θα έπρεπε π.χ. αυτοί που βρομίζουν να πληρώνουν ένα πρόστιμο ή να καθαρίζουν τους κοινόχρηστους χώρους; Μήπως χρειάζονται πιο ευφάνταστοι τρόποι αποτροπής; Το θέμα της καθαριότητας αφορά όλους μας. Ο κάθε μαθητής έχει υποχρέωση να βελτιώσει την εικόνα του σχολείου μας, διατηρώντας το καθαρό. Η καθαριότητα δεν είναι ούτε κάτι το ξεπερασμένο, ούτε κάτι που πρέπει να μας κάνει να νιώθουμε μη αποδεκτοί από τους υπόλοιπους. Η καθαριότητα είναι διαχρονική αξία! Είναι πολιτισμός!

Άντρια Δρουσιώτου Γ 3
Παντελίτσα Λεωνίδου Γ 3
Χρυσάνα Χρυσάνθου Β 1
Χρήστια Φιλίππου Β 1

Αντώνης Καφετζόπουλος "Είμαστε γενιά ηλιθίων!"

"Ταξίδι" στη θάλασσα διοργάνωσε για τους μαθητές η Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου με στόχο να ευαισθητοποιήσει τους μαθητές και να κρούσει τον κώδυνο του κινδύνου για το απειλούμενο από τον άνθρωπο φυσικό περιβάλλον. Η ημερίδα διεξήχθη στις 14 Δεκεμβρίου και το θέμα της ήταν η θάλασσα ως πηγή ζωής.

Μέσα απο ντοκιμαντέρ και ομιλίες για το πόσο επηρεάζεται η θαλάσσια ζωή απο τα σκουπίδια και την τουριστική ανάπτυξη της χώρας, συνειδητοποιήσαμε το μεγάλο πρόβλημα της ανεξέλεγκτης απόρριψης σκουπιδιών. Τα σκουπίδια για να διαλυθούν στη θάλασσα χρειάζονται πάρα πολλά χρόνια! Για παράδειγμα ένα γυάλινο μπουκάλι χρειάζεται 1 εκ. χρόνια για να διαλυθεί ενώ ένα πλαστικό μπουκάλι 450 χρόνια! Εκτός από τη ρύπανση που προκαλούν τα σκουπίδια στην θάλασσα, τραυματίζουν και παγιδεύουν τα ψάρια, αφού αυτά πιστεύουν πως είναι τροφή ή ακόμα και παιχνίδι. Φέτος, η παρουσία του ηθοποιού Αντώνη Καφετζόπουλου έδωσε μια διαφορετική νότα στο συνέδριο. Με τις δικές του ξεχωριστές απόψεις, μας προβληματίσε ακόμα περισσότερο. Ο ίδιος πιστεύει πως σ' αυτό τον κοσμό πλέον μόνο ένας δρόμος υπάρχει, ο δρόμος της λογικής. Μ' αυτή την κατάντια της γης μοιάζει σαν να τρελαθή-

καμε, σαν να μην βλέπουμε πέρα απο το συμφέρον μας. Πώς καταλήξαμε έτσι; Όλοι πρέπει να προβληματιστούμε πια. Ξέρουμε τι κάνουμε, τι καταστρέφουμε και σε πόσο μεγάλο βαθμό. Γενιά των ηλιθίων. Έτσι πρέπει να αποκαλούμαστε πλέον! Η ευθύνη... όλη δική μας. Τα λάθη... και αυτά δικά μας. Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι μόνο η πρόληψη. Εσύ απο μόνος σου. Να μην πετάς σκουπίδια σε θάλασσες και ακτές. Ν' αγαπάς την ευθύνη. Τέλος, να λες πως μόνο εσύ, μονάχος, έχεις το χρέος να σώσεις την γη. Εσύ μονάχος! Είναι στο χέρι σου!

Παναγιώτα Σοφοκλέους, Γ'4

Καθαρός πλανήτης σκόνης δε φοβάται!

«Καλημέρα Κύπρος! Ξυπνήστε επιτέλους! Ώρα για δουλειά. Ξημέρωσε και σήμερα μια υπέροχη μέρα!» Όλοι οι εκφωνητές των ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών εκπομπών καλημερίζουν τους πολίτες μ' ένα ψεύτικο χαμόγελο και την αισιόδοξη δήλωση πως και σήμερα η μέρα είναι υπέροχη! Μα φυσικά και είναι! Πέρα απ' τη μισητή ρουτίνα σου και τις υποχρεώσεις, ο καιρός βοηθά τόσο πολύ!

Παντού καυσαέρια, ο ήλιος προσπαθεί να λάμψει πίσω από τα μουντά σύννεφα. Και συ να προσπαθείς να αναπνεύσεις λίγο καθαρό αέρα, λίγο οξυγόνο. Αν τα καταφέρεις, θα είναι το μεγαλύτερο κατόρθωμά σου του κόσμου! Παντού ρύποι και φυσικά η κίτρινη σκόνη που πλέον έχει γίνει η καλύτερη σου φίλη. Αυτήν καλημερίζεις το πρωί και αυτήν αντικρίζεις μπροστά σου, ψηλά στον ουρανό, όταν το μόνο που ζητάς είναι το γαλάζιο του ουρανού και τις αχτίδες του ήλιου να σε χαϊδέψουν έστω και λίγο.

Ακόμα και αν σπάνε τα νεύρα σου με την αθλιότητα του καιρού και σκέφτεσαι πώς κατανήσαμε, δεν παύεις καθημερινά να κάνεις εσύ ο ίδιος χειρότερη την κατάσταση. Εσύ κυκλοφορείς με το αυτοκίνητο ακόμα και για τις πιο κοντινές αποστάσεις, χρησιμοποιείς τη δεκαπλάσια δόση σπρέι εντομοκτόνου από ό,τι θα έπρεπε και αφήνεις το κλιματιστικό να δουλεύει με τις ώρες, για να κάνεις το σπίτι σου Σι-

βηρία και να καλοπερνάς. Έλα όμως που η Γη δεν περνά καθόλου καλά! Προσπαθεί η τολαίπωρη να επιβιώσει σε ένα κόσμο που κανείς δεν νοιάζεται για το πόσο άρρωστη είναι. Τα τόσα καλά που μας προσφέρει, εμείς της τα ανταποδίδουμε με το χειρότερο τρόπο. Έτσι κι αυτή θέλοντας να αντιδράσει, μας εκφράζει το παράπονό της με τις καυτές μέρες του καλοκαιριού, τους παγερούς χειμώνες και τον καφέ ουρανό απο τη σκόνη.

Ζούμε τη ζωή μας σ' αυτό το "ζηλευτό" περιβάλλον, χωρίς να αγωνιζόμαστε να το κάνουμε καλύτερο. Και αν φοβάσαι ή αναρωτιέσαι μήπως κάποτε έρθουν οι εξωγήινοι στη Γη μην ανησυχείς για τίποτα και 'γώ σου έχω την απάντηση... Δε θα πατήσουν ποτέ τους σ' αυτόν τον πλανήτη με την κατάντια του αλλά και την αναισθησία μας. Γι' αυτό κοιτάξε καλά γύρω σου και σκέψου γιατί ζεις κάτω απο αυτό το μουντό ουρανό και τη μιζέρια. Σίγουρα θα βρεις τις απαντήσεις που ψάχνεις. Είναι μπροστά σου! Επιτέλους άνοιξε τα μάτια σου!!

Παναγιώτα Σοφοκλέους, Γ'4

Ρύποι βλακείας!

Έρευνες έδειξαν ότι παιδιά που ζουν σε περιοχές με έντονη ατμοσφαιρική ρύπανση έχουν χαμηλότερες επιδόσεις σε τεστ εξυπνάδας και μνήμης έναντι παιδιών που αναπνέουν καθαρότερο αέρα.

Παιδιά που είχαν εκτεθεί πολύ στο μαύρο άνθρακα-συστατικό που εκλύεται από την εξάτμιση των αυτοκινήτων και φορτηγών και ιδιαίτερως των πετρελαιοκίνητων οχημάτων- παρουσίαζαν πτώση 3,4 μονάδων κατά μέσο όρο στο IQ, και χαμηλότερο σκορ σε εξετάσεις λεξιλογίου, μνήμης και μάθησης. Η επίδραση της ρύπανσης στην εξυπνάδα φάνηκε να είναι παρόμοια με αυτή που εμφάνιζαν παιδιά που οι μητέρες τους κάπνιζαν 10 τσιγάρα την ημέρα, στην εγκυμοσύνη, ή παιδιά που είχαν εκτεθεί σε μόλυβδο, δήλωσε η ερευνήτρια Dr. Shakira Franco Suglia, του Πανεπιστημίου Χάρβαρντ, στη Βοστώνη.

Για να ερευνησει το θέμα η ερευνητική ομάδα εξέτασε 202 παιδιά, ηλικίας 8 έως 11 ετών, που έλαβαν μέρος σε έρευνα για το κάπνισμα των μητέρων.

Συντακτική ομάδα

Βαλάντω Τρύφωνος: Κυνηγώντας το όνειρο

Η επιτυχία
κόποις
κτάται!

Συνέντευξη:
Έλενα Παχουλίδου, Α'3
Φοίβη Δημοσθένους, Α'3

Πριν από χρόνια, ίσως - ούτε στα πιο τρελά της όνειρα- να μην μπορούσε να το φανταστεί ότι η φωνή της θα μάγευε τους Πανέλληνες και ότι όλοι μαζί παμπηφεί θα την αναδείκνυαν Greek Idol κι ακόμα ότι θα τραγουδούσε μαζί με το Γιάννη Πάριο και το Σταμάτη Γονίδη. Η Εν Πλω τη συνάντησε και μας αποκάλυψε τη συνταγή της επιτυχίας της: Ταλέντο και σκληρή δουλειά. Μόνο έτσι μπορεί κάποιος να κατακτήσει την επιτυχία, λέει η Βαλάντω Τρύφωνος η οποία, ακόμα και σήμερα, παραμένει το σεμνό και προσγειωμένο κορίτσι που αγαπήσαμε στο μουσικό διαγωνισμό Greek Idol.

- Πώς προέκυψε η συμμετοχή σου στο Greek Idol;
Στην αρχή δεν ήθελα να δηλώσω συμμετοχή αλλά, επειδή με

παρότρυναν όλοι, μια μέρα, όταν είδα τη διαφήμιση, έστειλα μήνυμα.

- Το Greek Idol ήταν μια ευκαιρία για να αποδείξεις το ταλέντο σου. Νιώθεις πώς άξιζε όλο αυτό το ταξίδι;

Σίγουρα άξιζε το ταξίδι, ήταν μια πάρα πολύ ωραία εμπειρία. Φανήκαμε τυχεροί, δέσαμε και με τα παιδιά και όλα όσα έζησα, και μέσα στο παιχνίδι και μετά, νομίζω άξιζε το ταξίδι.

- Πώς ένιωσες όταν σου ανακοίνωσαν ότι είσαι η νικήτρια;
Εκπλάγηκα στην αρχή και μετά ένιωσα απίστευτη χαρά.

- Φαντάζομαι ότι από αυτή την εμπειρία απέκτησες διάφο-

ρες φίλιες και γνωριμίες. Εξακολουθείς να κρατάς επαφή με κάποια από αυτά τα άτομα;

Ναι, γενικά με τα περισσότερα παιδιά γίναμε φίλοι... Ακόμη μιλάω με τη Νικόλ, την Αντιγόνη, το Γιώργο, τον Στέργιο, με τα παιδιά της παραγωγής, τη Ρούλα Κορομηλά.

- Πώς αισθάνθηκες που έφτασες στον τελικό με μια συμπατριώτισσά σου, τη Νικόλ;

Ήταν διπλή χαρά γιατί βλέπαμε πόσο στηρίζει η Κύπρος τα παιδιά της και επειδή η Νικόλ είναι πολύ καλό παιδί χαϊρόμου-να διπλά που ήμουν μαζί της.

- Αν γύριζες το χρόνο πίσω θα ήθελες να αλλάξεις κάτι από όσα έζησες στο Greek Idol;

Όχι, γιατί κάθε εμπειρία, είτε καλή είτε κακή, συνέβαλε στο αποτέλεσμα, και γι' αυτό θα τα κρατήσω όλα.

- Ο κόσμος λατρεύει το τραγούδι σου. Πώς νιώθεις γι' αυτό όταν το ακούς;

Είναι πολύ όμορφο, όταν βλέπεις να αποδέχεται ο κόσμος τη δουλειά σου και το τραγούδι σου, ειδικά το πρώτο σου τραγούδι και όταν το ακούω χαίρομαι πάρα πολύ.

- Από ό,τι ξέρουμε έχεις κάνει πολλές συναυλίες σε Κύπρο και Ελλάδα. Πώς νιώθεις που άλλαξε τόσο ξαφνικά η ζωή σου;

Όπως η ζωή μου έχει αλλάξει πάρα πολύ. Γενικά, ασχολούμαι με πιο δημιουργικά πράγματα, κάνω αυτό που ήθελα πάντα να κάνω κι αυτό είναι το ωραίο που μου έχει προσφέρει το παιχνίδι, το ότι μπορώ τελικά να κάνω αυτό που αγαπώ.

- Ποιες οι εντυπώσεις σου από τη συνεργασία σου με γνωστούς τραγουδιστές;

Βλέπεις ότι οι τραγουδιστές που είναι καταξιωμένοι και έχουν ανέβει ψηλά, λόγω ταλέντου και φωνής, δεν έχουν κανένα κόμπλεξ και είναι πολύ προσίτοι και ανθρώπινοι.

- Φαντάζομαι ότι από μικρή ηλικία άρχισες να ασχολείσαι με το τραγούδι. Χρειάστηκε να κάνεις θυσίες για να κυνηγήσεις το όνειρό σου;

Σίγουρα, για να κάνεις τα όνειρά σου, πάντα χρειάζονται θυσίες αλλά, όταν αγαπάς αυτό που κάνεις, δε σκέφτεσαι εκείνη την ώρα ότι θυσιάζεις κάποια άλλα πράγματα, ίσως λίγο απ' το χρόνο σου με την οικογένειά σου, με τους φίλους σου... Είναι κάτι που το κάνεις με μεγάλη ευχαρίστηση.

- Τι συμβουλές έχεις να δώσεις σε κορίτσια που ονειρεύονται μια καριέρα σαν τη δική σου;

Να δουλέψουν πολύ, να είναι προετοιμασμένες ότι τα πράγματα δεν είναι τόσο όμορφα όσο φαίνονται, χρειάζεται πολλή δουλειά, δεν είναι μόνο φώτα και λάμψη... πολλή δουλειά, υπομονή και επιμονή.

ΟΧΙ στην εξάρτηση

Μαγκιά είναι
να λες ΟΧΙ

Ολοένα αυξάνονται τα νέα παιδιά που εθίζονται στις εξαρτησιογόνες ουσίες και οδεύουν με μαθηματική ακρίβεια σε βέβαιο θάνατο! Το ερώτημα είναι ΓΙΑΤΙ;

Πολλά και συγκλονιστικά είναι αυτά τα οποία καταγράψαμε κατά τη διάρκεια του τριήμερου αντιναρκωτικού σεμιναρίου στην Ορόκλινη. Το σύνθημα του σεμιναρίου ήταν "Πες όχι στις ουσίες εξάρτησης". Οι λόγοι για τους οποίους κάποιος καταλήγει στα δίκτυα των ναρκωτικών ; " Για να γίνει μέλος μιας παρέας" ή "για να φαίνεται "Μάγκας" " ή " για να "χαλαρώσει" ή "γιατί ένιωθε μόνος". Πιο λογικό μας φάνηκε ότι οι νεαροί ναρκωμανείς αντιμετώπιζαν οικογενειακά ή προσωπικά προβλήματα ή ακόμα ότι έπεσαν θύματα εκβιασμού.

Όταν οι ειδικοί άρχισαν να μας μιλούν και να μας ενημερώνουν για το κάπνισμα, ένιωσα μεγαλύτερη έκπληξη, γιατί άκουσα πράγματα που δεν τα είχα ξανακούσει και πραγματικά κατάλαβα ότι το κάπνισμα δεν είναι μια απλή ,άσχημη συνήθεια αλλά είναι κι αυτό μια δυνατή εξάρτηση! Τα στοιχεία που μας έδωσαν ήταν συγκλονιστικά.

Η Κύπρος κατέχει την πρώτη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με την Ελλάδα να καταλαμβάνει τη δεύτερη θέση . Στην Κύπρο καπνίζει το 38.1% των ανδρών και το 10.5% των γυναικών. Το γεγονός αυτό έχει τραγικές συνέπειες στην υγεία του πληθυσμού. Στην Ευρώπη υπολογίζεται ότι το κάπνισμα σκοτώνει 650.000 άτομα κάθε χρόνο. Από αυτά 80.000 άτομα πεθαίνουν από παθητικό κάπνισμα. Σε ολόκληρο τον κό-

σμο υπολογίζεται ότι 4.9 εκατομμύρια άνθρωποι πεθαίνουν κάθε χρόνο, ως αποτέλεσμα της καπνιστικής τους συνήθειας. Ένας στους έξι ενήλικες υπολογίζεται ότι θα σκοτώνεται από το κάπνισμα κάθε χρόνο, μέχρι το 2030. Στην Κύπρο υπολογίζεται ότι περίπου 650 άτομα πεθαίνουν κάθε χρόνο από το κάπνισμα και τις συνέπειές του. Έρευνες απέδειξαν ότι ακόμη και μετά από ένα καρδιακό επεισόδιο ένα μεγάλο ποσοστό των Κυπρίων καρδιοπαθών δεν παραδειγματίζεται και εξακολουθεί να καπνίζει ή δεν καταφέρνει να σταματήσει το κάπνισμα! Αυτό αποδεικνύει ότι το κάπνισμα είναι μια πολύ δυνατή εξάρτηση.

Επίσης κάτι που αφορά το μαθητόκοσμο είναι οι τελευταίες έρευνες που διεξήχθησαν και κατέδειξαν ότι το 6,2% των μαθητών του γυμνασίου καπνίζει και το 18,6% το έχει δοκιμάσει. Επιπλέον, το 23,9% των μαθητών του λυκείου καπνίζει και το 52,4% έχει δοκιμάσει. Όλοι αυτοί οι μαθητές πρέπει να γνωρίζουν ότι το κάπνισμα επηρεάζει όλα τα κύτταρα και χαμηλώνει αισθητά την απόδοσή τους στα μαθήματα! Και όλα αυτά για να αποδείξουν ότι είναι μάγκες ή για να γίνουν αποδεκτοί σε μια παρέα! Αξίζει;

Η απάντηση που δόθηκε από όλους ήταν ένα μεγάλο ΟΧΙ. Ανάπτυξε κριτική σκέψη, μην υποκύπτεις στις πιέσεις. Είσαι ελεύθερος να αποφασίσεις για τον εαυτό σου!

Χάρης Καπλάνης, Β'3
Βασίλης Καπλάνης, Β'3

"Ευ συναγωνίζεσθαι"

Στην πράξη εφαρμόζουμε το «νους υγιής εν σώματι υγιει» επενδύοντας στον αθλητισμό. Με επιμονή και υπομονή, με σκληρή προπόνηση, οι κόποι μας δικαιώθηκαν. Αγωνιστήκαμε με αθλητοπρέπεια και καταφέραμε να πάρουμε το στεφάνι της νίκης στους αγώνες επί ανωμάλου εδάφους, στους αγώνες κολύμβησης, στην επιτραπέζια αντισφαίριση και στην αντιπτέριση.

Γράφει: η Ανθή Μιχαήλ, Γ'4

Αργυρό στην αντισφαίριση

Την Τρίτη 18/1/2011 πραγματοποιήθηκαν στο Πολυπροπονητήριο Ευάγγελος Φλωράκης στη Λευκωσία οι Παγκύπριοι Μαθητικοί Αγώνες Επιτραπέζιας Αντισφαίρισης. Ο μαθητής του σχολείου μας Τσίσιος Κωνσταντίνος της Β'2 κατέλαβε την τιμητική 2η θέση στην κατηγορία Αρρένων Γυμνασίων. Στη διοργάνωση συμμετείχαν 65 αθλητές από όλα τα σχολεία της Κύπρου.

Τα δελφίνια μας

Εξαιρετικά ήταν και τα αποτελέσματα των Περιφερειακών Μαθητικών αγώνων Κολύμβησης, που διεξήχθησαν στις 23 Φεβρουαρίου 2011, στη Λεμεσό. Δεινοί κολυμβητές αποδείχθηκαν οι:

1. Βοσκού Χριστίνα Γ6 1η θέση, 200μ. πρόσθιο
2. Χριστάκη Δήμητρα Β3 1η θέση, 100μ. ελεύθερο
3. Μαραγκός Γιώργος Γ1 1η θέση, 200μ. πρόσθιο
4. Νικολάου Σάββας Β1 2η θέση, 100μ. πρόσθιο
5. Ιακωβίδης Φίλιππος Α6 1η θέση, 200μ. ύπτιο
6. Φωτίου Σάββας Γ2 6η θέση, 100μ. ελεύθερο
7. Κυπριανού Χαράλαμπος Β5 9η θέση, 50μ. ελεύθερο
8. Λοΐζου Ανδρέας Α3 6η θέση, 50μ. ελεύθερο

Πρωτιά επί ανωμάλου

Την πρώτη θέση στην ομαδική βαθμολογία κατέλαβε η ομάδα αρρένων του σχολείου μας στους Περιφερειακούς Μαθητικούς Αγώνες Δρόμου επί Ανωμάλου Εδάφους αρρένων - θηλέων γυμνασίων - λυκείων και πήρε δικαιωματικά το εισιτήριο για τους Παγκύπριους Αγώνες.

Οι αγώνες πραγματοποιήθηκαν την Πέμπτη 10/12/2010 στο Παλιομέτοχο. Το σχολείο μας είχε επιλέξει τους μαθητές που θα το αντιπροσώπευαν με ενδοσχολικούς αγώνες. Την ομάδα μας αποτελούσαν οι μαθητές:

1. Βιολάρης Αναξαγόρας, Γ3
2. Τέγγερης Αντρέας, Β2
3. Χριστοδούλου Κωνσταντίνος, Γ3
4. Μηνάς Γιώργος, Γ4
5. Μούζουρος Χαράλαμπος, Γ1
6. Παυλίδης Νικόλας, Γ2
7. Ευσταθίου Νεκτάριος, Β4

Η ομάδα θηλέων του σχολείου μας κατέλαβε την 3η θέση και έχασε την πρόκριση για τους Παγκύπριους Αγώνες.

Τα χρυσά παιδιά

Την Παρασκευή 14/1/2011 πραγματοποιήθηκαν στη Πάφο στα γήπεδα του ξενοδοχείου Cyprus-Maris (Γεροσκήπου), οι Παγκύπριοι Μαθητικοί Αγώνες Δρόμου επί Ανωμάλου Εδάφους. Οι μαθητές μας μετά από μία συγκλονιστική κούρσα, κατάφεραν να πάρουν και πάλι την 1η θέση στην ομαδική βαθμολογία. Το σχολείο μας θέλοντας να δώσει κίνητρο στην ομάδα φρόντισε να εγκατασταθεί από την προηγούμενη μέρα σε ξενοδοχείο στην Πάφο. Μαζί τους η καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής, Κάτια Ορφανού. Η ομάδα αγωνίστηκε με την ίδια σύνθεση πλην του Παυλίδη Νικόλα της Γ2 που στη θέση του αγωνίστηκε ο Ευσταθίου Νεκτάριος της Β4.

Διάκριση στην αντιπτέριση

Τον περασμένο Ιανουάριο στους μαθητικούς αγώνες αντιπτέρησης, οι μαθητές του σχολείου μας Κωνσταντίνου Ανδρέας Γ'3, και Κνέκνας Φίλιππος, Β'6, κατέλαβαν την 4η και 5η θέση αντίστοιχα.

Με τον αέρα του νικητή

Όταν κάποιος έχει την τύχη να λάβει μέρος σε ένα αθλητικό γεγονός αποκτά πολλές εμπειρίες που θα μείνουν ανεξίτηλα χαραγμένες στη μνήμη του. Γιατί είναι εμπειρίες ζωής...

Η αλήθεια είναι ότι ένας αθλητής, πριν από μια αθλητική διοργάνωση, αισθάνεται περίεργα. Αγχώνεται, ανησυχεί, προβληματίζεται. Όπως όταν γράφει διαγώνισμα. Θα τα πάω καλά; Θα σταθώ τυχερός; Θα καταφέρω να ξεπεράσω τους συναθλητές μου; Θα βελτιώσω το χρόνο μου; Θα σηκώσω το τιμημένο; Όσο κι αν δε θέλει να το παραδεχτεί, νιώθει μεγάλη ψυχολογική πίεση, βιώνει πολύ άγχος. Κι όσο πλησιάζει ο αγώνας, λίγο πριν και κατά τη διάρκεια του αγώνα, η αγωνία κορυφώνεται, χτυπάει κόκκινο... Όμως, για να καταφέρει να πετύχει το στόχο του, πρέπει να βρει τα ψυχικά αποθέματα και να υπερβεί τον εαυτό του. Πρέπει να αντλήσει αγωνιστικότητα και να εξοπλιστεί με δύναμη. Όταν τελειώσει ο αγώνας και όλη η προσπάθεια στεφθεί με επιτυχία, τότε αποζημιώνεται πλήρως για όλες τις θυσίες, σε πλημμυρίζει η χαρά και η περηφάνια. Δεν υπάρχουν λόγια, ικανά να περιγράψουν την ευτυχία και την πληρότητα της νίκης... Συστήνω σε όλους να ασχοληθούν ενεργά με τον αθλητισμό, να επενδύσουν στον αθλητισμό και δε θα το μετανιώσουν...

Αναξαγόρας Βιολάρης, Γ'3
Χριστίνα Βοσκού, Γ'6

Η παγκόσμια οικονομική κρίση απειλεί τα μικρομεσαία πορτοφύλια.

Μας πιάνει κρίση...

Η οικονομική κρίση έπληξε κυρίως τους μικρομεσαίους και τους έφερε στα όρια νευρικής κρίσης... Οι πλούσιοι χαμπάρι δεν πήραν... Αυτοί ζουν στον κόσμο τους...

- **Φιλενάδα, η τσάντα που κρατάς είναι υπέροχη. Ποσά... αν επιτρέπεται;**
- Επιτρέπουμε ... πως δεν επιτρέπουμε! 1200 ευρώ είναι αυτά. Μάρκα σπουδαία, δημιουργία γαλλικού οίκου μόδας.

- **1200; Με τέτοια οικονομική κρίση, πηγες και πέταξες τόσα λεφτά για μια τσάντα;**

Ααα!!! Δεν ξέρω για τους υπόλοιπους αλλά εγώ δεν καταλαβαίνω από κρίση της οικονομίας. Για κρίση νεύρων, κάτι μπορώ να σου πω...

- **Εδώ που τα λέμε ούτε κι εγώ νιώθω ότι έχουμε οικονομική κρίση. Ό,τι θέλω το αγοράζω. Το πολύ-πολύ κάνω ένα δάνειο από την τράπεζα και λεφτά... όσα θέλω, όποτε τα θέλω!!!**

- Σε αφήνω τώρα, αγαπητή μου. Έχω ραντεβού στο ινστιτούτο αισθητικής για μια θεραπεία ανάταξης στο αριστερό νύχι του δεξιού μου χεριού που έχει σπάσει και μετά μασάζ με αιθέρια έλαια και γάλα γαϊδουράγκαθου. Η ομορφιά θέλει θυσίες και κάρτες.

- **Σε χαιρετώ και στο επανιδείν.**

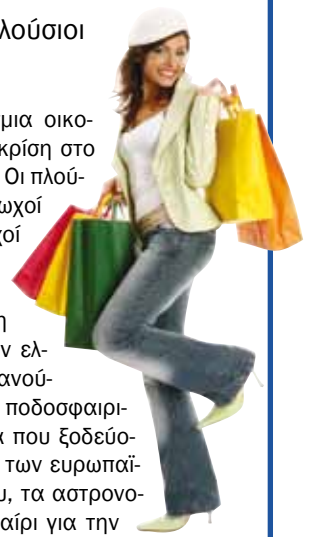
Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης δηλαδή η τηλεόραση, οι εφημερίδες, τα περιοδικά παρουσιάζουν την οικονομία του κόσμου και ειδικά των μεγάλων χώρων να... ΖΕΙ ΕΝΑ ΔΡΑΜΑ, κι όμως κάποιιο το χαβά τους! Μοιάζουν λες και ζουν στον πλανήτη Άρη! Δεν βλέπουν ότι στη γη η ανεργία έχει αυξηθεί, πολλοί απολύονται από τις δουλειές τους, οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων παγοποιούνται, οι συντάξεις μειώνονται, τα δημοσιονομικά ελλείμματα αυξάνονται, επιχειρήσεις και καταστήματα κηρύσσουν πτώχευση.

Απ' ό,τι φαίνεται όμως η παγκόσμια οικονομική κρίση ισοδυναμεί μόνο με κρίση στο πορτοφύλι του απλού καταναλωτή. Οι πλούσιοι γίνονται πιο πλούσιοι, οι φτωχοί φτωχότεροι και μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι...

Και προς τους Υπουργούς Οικονομικών -και τον κύριο Σταυράκη που ψάχνει τις μαύρες τρύπες των ελλειμμάτων: Όλα τα λεφτά που δαπανούνται για τους χρυσοπληρωμένους ποδοσφαιριστές των ομάδων, τα εκατομμύρια που ξοδεύονται κάθε φορά για τη διεξαγωγή των ευρωπαϊκών πρωταθλημάτων ποδόσφαιρου, τα αστρονομικά ποσά που δόθηκαν το καλοκαίρι για την ετοιμασία και την διοργάνωση του παγκοσμίου ποδοσφαιρικού πρωταθλήματος γνωστού και ως μουντιάλ, τα δολάρια που έγιναν σφαίρες και βόμβες στο Ιράκ, τα έξοδα για συντήρηση των πυρηνικών σταθμών που... «επενδύονται» από τους υπευθύνους των κρατών, δε θα μπορούσαν να εξοικονομηθούν και να δοθούν ως ένεση για τόνωση της οικονομικής κρίσης;

Έτσι για να ηρεμήσουμε όλοι μας και να μην έχουμε τον κίνδυνο, η οικονομική κρίση να επιφέρει... ΚΑΡΔΙΑΚΗ ΚΡΙΣΗ!!!

Αργυρώ Χρίστου, Γ'4

Μαργαριτάρια ανεκτίμητης αξίας!

• Καθηγήτρια: Η διακήρυξη της Ανεξαρτησίας ψηφίστηκε στη Φιλαδέλφεια στις 4 Ιουλίου 1776.
Μαθήτρια: Μα πώς γίνεται; Η Φιλαδέλφεια δεν είναι τυρί-κρέμα;

• Καθηγήτρια: Και μετά απο αυτό το συμβάν, τι αναμένουμε;
Μαθητής: Το κουδούνι.

• Καθηγήτρια υπαγορεύει: Φωτογραφίζει τους υπεύθυνους γι'αυτά που έγιναν.
Μαθήτρια: Μα είχαν και φωτογραφική τον καιρό της ωραίας Ελένης;

• Καθηγήτρια: Πείτε μου πρωταγωνιστές της Ελληνικής Επανάστασης.
Μαθητής: Ευαγόρας Παλλικαρίδης!

• Μαθητής σε έκθεση: Παρατηρείται τεράστιο πρόβλημα στην Ευρώπη, αλλά και σε όλη την... εμφύλιο!

• Μαθητής σε έκθεση: Ο ρατσισμός υποστηρίζει ότι κάποια φυλή είναι ανώτερη από όλες τις άλλες και αποβλέπει στην... καθαριότητά της!
Συνίσταται πλύσιμο στα ευαίσθητα...

• Ο Οδυσσεύς είναι πολύτροπος και καλός, γιατί άντεξε και δεν σκότωσε την Καλυψώ!
Απόψε θα γινεί καβγάς θα τραβηχτούν μαχαίρια!

• Το διπλό σχέδιο της Αθηνάς, για να γυρίσει πίσω ο Οδυσσεύς ήταν: έστειλε μερικούς φρουρούς να τον βρουν και τους είπε αν τον δείτε φέρτε τον πίσω!!!!

• α) Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης κήρυξε την Επανάσταση στη Ρώμη; Στην Αθήνα;
β) Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης κήρυξε την Επανάσταση στην πόλη Πακιστάν!

• "Γιορτή του τσαγιού": ήταν η γιορτή που έκαναν οι Άγγλοι και έπιναν τσάι, γιατί τους άρεσε πολύ.

• Ο Κωνσταντίνος Καντάφης ήταν Έλληνας ποιητής που γεννήθηκε στη Λιβύη της Αλεξάνδρειας »

• "Ο μεν γαρ..., ο δε..." ανέφερε το κείμενο. Ο μαθητής μετέφρασε: ο μεν ένας, ο δε γάρος!

• Καθηγήτρια: τι είναι το δημοτικό τραγούδι;
Μαθητής: είναι τα τραγούδια που γράφουν τα παιδιά στο Δημοτικό.

Συντακτική Επιτροπή